

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KUNOWIE**

z dnia 27 listopada 2025 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających
przemocy Domowej dla Gminy Kunów na lata 2025 - 2030**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673), uchwala się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej dla Gminy Kunów na lata 2025 - 2030, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Traci moc uchwała Nr LI.318.2021 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Miasta i Gminy Kunów na lata 2021 – 2025.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Kunów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kunowie

Piotr Rakoczy

**Gminny Program
Przeciwdziałania Przemocy Domowej
i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
dla Gminy Kunów
na lata 2025 - 2030**

Kunów 2025

Spis treści:

I. Wstęp	3
II. Definicja i rodzaje przemocy	4
III. Podstawy prawne	6
IV. Diagnoza problemu przemocy na terenie gminy Kunów	6
V. Cel główny i cele szczegółowe programu	33
VI. Adresaci programu	35
VII. Realizatorzy programu	35
VIII. Przewidywane efekty realizacji programu	35
IX. Miejsce i czas realizacji programu	36
X. Finansowanie programu	36
XI. Monitorowanie programu	36

I. Wstęp

Rodzina odgrywa ogromną rolę w życiu każdego człowieka, a występujące w niej relacje rodzinne – pomiędzy poszczególnymi członkami są ważnym elementem prawidłowego funkcjonowania społeczeństwa. Dobre doświadczenia emocjonalne jak zarówno negatywne mają duży wpływ na poszczególne jednostki, całe rodziny, a w konsekwencji na całe społeczeństwo. Przemoc domowa jest kategorią zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej. Rodziny dotknięte przemocą domową pozostają w trudnej sytuacji społecznej, co stanowi podstawę do udzielania im szczególnej pomocy przy użyciu metod i narzędzi określonych w obowiązującym porządku prawnym. Przemoc domowa jest doświadczeniem traumatycznym, którego skutkiem są zarówno bezpośrednie szkody na zdrowiu fizycznym i psychicznym jak i poważne, długotrwałe problemy ujawniające się już w życiu dorosłym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej do zadań własnych gminy należy opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej.

Założeniem niniejszego programu jest ochrona i pomoc osobom dotkniętym przemocą, podejmowanie odpowiednich działań wobec sprawców oraz zwiększenie profesjonalizmu służb społecznych w udzielaniu pomocy domowej. Program ma określony cel główny oraz cele szczegółowe, adresatów oraz jego realizatorów. Opracowanie programu poprzedzone zostało rozpoznaniem skali zjawiska przemocy w Gminie Kunów przygotowanym na podstawie danych gromadzonych przez Zespół Interdyscyplinarny na przestrzeni lat 2021-2025.

Zmniejszenie skali zjawiska przemocy domowej jest procesem wymagającym czasu, wysiłku, nakładów finansowych, zaangażowania wszystkich służb, a także zmiany świadomości społecznej.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej dla Gminy Kunów na lata 2025 – 2030 jest dokumentem opracowanym na podstawie wytycznych Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024 – 2030 stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały nr 205 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2023 r. (M.P. z 2023r. poz. 1232 z późn. zm.) oraz zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673). Założeniem programu jest kompleksowość i interdyscyplinarność działań ujętych w ramy sprawnie funkcjonującego systemu ukierunkowanego na wsparcie i ochronę osób doświadczających przemocy, edukację i pomoc w korygowaniu zachowań osób stosujących przemoc domową, edukację kadr instytucji zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy domowej oraz szeroko ujętą edukację społeczeństwa. Ważnym elementem programu jest koordynacja działań podejmowanych przez Gminę na rzecz efektywnego przeciwdziałania przemocy domowej oraz zmniejszania jej negatywnych następstw w życiu społecznym i rodzinnym. Głównym zadaniem programu jest wypracowanie coraz skuteczniejszych metod rozpoznawania problemów i podejmowania interwencji oraz pomoc osobom doznającym przemocy domowej. Ważna jest też stała edukacja społeczeństwa mająca na celu zmianę świadomości w kwestii negatywnych i szkodliwych stereotypów na temat stosowania przemocy, jak też roli kobiety i mężczyzny w życiu rodzinnym i społecznym. Prowadzone działania lokalne i ogólnopolskie powodują zmianę świadomości społecznej zwiększając gotowość domniemanych ofiar przemocy do ujawnienia takich spraw.

Realizacja programu powinna przyczynić się do ograniczenia zjawiska przemocy na terenie gminy Kunów. Zakreślone w nim cele i kierunki działania mają charakter ramowy i mogą podlegać modyfikacjom.

II. Definicja i rodzaje przemocy.

Znowelizowana w 2023 r. ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy domowej definiuje zjawisko przemocy domowej jako „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę, ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej, istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej”(art. 2 ust. 1 pkt 1).

Na uwagę zasługuje zmiana ustawowa, która małoletnie dzieci będące świadkami przemocy uznaje jako osoby doznające przemocy domowej.

Przemoc domowa to działanie, które charakteryzuje się tym, że:

- jest intencjonalna, czyli działania osoby stosującej przemoc domową są zamierzone. Nie zawsze oznacza to celowe zadawanie bólu bliskim, ale chodzi o dążenie do pełnej kontroli i władzy nad innymi oraz wymuszenie ich całkowitego posłuszeństwa. Osoba ta jest przekonana, że wie najlepiej, co jest dobre dla rodziny/domowników i ma wyłączne prawo do podejmowania decyzji oraz ustalenia zasad, którym pozostali muszą się podporządkować,
- dochodzi do naruszenia godności i praw, czyli osoba stosująca przemoc domową narusza godność osoby doświadczającej aktów agresji, poniżając ją, ośmieszając i pozbawiając wszelkich praw, izolując ją od bliskich i pozbawiając godziwych warunków życia,
- występuje nierównowaga sił, która nie ogranicza się do fizycznej przewagi, ale obejmuje dysproporcję wynikającą z pozycji społecznej, odporności psychicznej czy statusu finansowego. W związku z przemocą jedna osoba w relacji czuje się silniejsza, a druga słabsza. Kolejne zachowania przemocowe pogłębiają tę różnicę, opierają się na wzbudzeniu w osobie doświadczającej przemocy przekonania, że jest bezradna i słaba, a osoba stosująca przemoc silna i bezkarna,
- powoduje ból i cierpienie – osoby doświadczające przemocy, która doznaje zarówno szkód fizycznych, jak i psychicznych. Wieloletnia przemoc domowa może sprawić, że osoby doświadczające przemocy zaczynają wierzyć, że zasługują na takie traktowanie i nie mają możliwości zmiany sytuacji.

Zjawisko przemocy jest bardzo trudne niestety zostało obwarowane licznymi mitami i stereotypami społecznymi, które w znaczący sposób wpływają na podejmowanie działań zarówno interwencyjnych jak i profilaktycznych w tym obszarze. Ponadto, przemoc domowa dotyczy wszystkie grupy społeczne bez względu na status społeczny, płeć, wiek czy miejsce zamieszkania. Zjawisko przemocy domowej jest bowiem niezwykle skomplikowane i złożone, a często bywa bagatelizowane, ignorowane lub przemilczane. Wiele osób, zarówno tych, którzy doświadczają przemocy, jak i tych, którzy jej nie doświadczają, nie dostrzega jej obecności w życiu codziennym. Często przyczyną jest brak świadomości na temat różnych form przemocy, jej subtelnych przejawów, a także skutków, które mają długotrwały wpływ na życie osób jej doznających. Z tego powodu niezbędne jest ustalenie działań, mających na celu wsparcie osób doznających przemocy domowej. Zadaniem programu jest ustalenie odpowiednich działań w zakresie udzielania pomocy osobom doświadczającym przemocy, ochrona tych osób oraz podnoszenie świadomości społecznej na temat przeciwdziałania przemocy.

Rodzaje przemocy:

Fizyczna – polega na naruszeniu nietykalności cielesnej lub niesie takie ryzyko. Może przejawiać się w różnych formach: bicie, szarpanie, kopanie, duszenie, popychanie, wykręcanie rąk, spoliczkowanie, które mogą doprowadzić do uszkodzeń ciała w postaci: zasinień, zadrapań, krwawień, oparzeń.

Psychiczna - naruszenie godności osobistej. Jest podstawą wszelkich form przemocy. Polega na wywieraniu presji na osobę w celu sprawowania nad nią kontroli i podporządkowania jej swojej woli. Jej istotą jest naruszanie godności osobistej. Stanowi podstawę wszelkich innych form przemocy i zazwyczaj z nimi współwystępuje. Przykładem mogą być: wyśmiewanie poglądów, religii, pochodzenia, narzucanie własnych poglądów, stała krytyka, wmawianie choroby psychicznej, izolacja społeczna poprzez kontrolowanie i ograniczenie kontaktów z innymi osobami, domaganie się posłuszeństwa, degradacja werbalna, czyli wyzywanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie, straszenie, stosowanie gróźb i wulgaryzmów.

Seksualna - naruszenie intymności. Przemoc seksualna polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu. np.: wymuszanie pożycia, gwałt, zmuszanie do niechcianych praktyk seksualnych, nieliczenie się z życzeniami partnerki/partnera, komentowanie szczegółów anatomicznych, ocenianie sprawności seksualnej, wyglądu, itp.

Ekonomiczna - naruszenie własności. Przemoc ekonomiczna wiąże się z celowym niszczeniem czyjejś własności, pozbawianiem środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby, np.: niszczenie rzeczy, włamanie do zamkniętego osobistego pomieszczenia, kradzież, używanie rzeczy bez pozwolenia, zabieranie pieniędzy, przeglądanie dokumentów, korespondencji, dysponowanie czyjąś własnością, zaciąganie pożyczek "na wspólne konto", sprzedawanie osobistych lub wspólnych rzeczy bez uzgodnienia, zmuszanie do spłacania długów, itp.

Zaniedbanie - naruszenie obowiązku do opieki ze strony osób bliskich. Jego istotą jest niezaspokojenie podstawowych potrzeb biologicznych i psychicznych drugiego człowieka. Polega na min. braku zainteresowania potrzebami innej osoby, świadomym ich ignorowaniu, pozbawieniu środków na utrzymanie, pozbawianiu jedzenia, ubrania, schronienia, braku pomocy w chorobie, nieudzielaniu pomocy itp. Dotyczy wszystkich grup społecznych: dzieci, dorosłych, osób starszych i osób z niepełnosprawnościami.

III. Podstawy prawne.

Podstawy prawne realizacji zadań gminy w zakresie przeciwdziałania pomocy domowej stanowią następujące akty prawne:

- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej,
- Uchwała Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2023 r. w sprawie ustanowienia Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024-2030,
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” ,
- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Kunów na lata 2021-2025, stanowiąca załącznik do uchwały nr LI.317.2021 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25 lutego 2021r.,
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji,
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

IV. Diagnoza problemu przemocy na terenie gminy Kunów.

Diagnoza problemu przemocy na terenie gminy Kunów ma na celu przedstawienie wyników badań ankietowych przeprowadzonych w 2025 roku, obejmujących zagadnienia związane z występowaniem przemocy w społeczności lokalnej oraz postawami społecznymi, wobec tego zjawiska. Przeprowadzone badania stanowią próbę lepszego zrozumienia problemu przemocy w gminie oraz wskazania obszarów, które wymagają pilnej interwencji.

Dane dotyczące lokalnych zagrożeń związanych z przemocą uzyskane zostały w drodze anonimowych badań ankietowych przeprowadzonych w gminie Kunów wśród dwóch grup reprezentujących dwa lokalne środowiska:

- a) dorośli mieszkańcy gminy,
- b) dzieci i młodzież szkolna.

Zrozumienie postaw i percepcji przemocy w tych grupach jest kluczowe do wypracowania skutecznych strategii i programów interwencyjnych, które pomogą w walce z tym powszechnym, ale często niedostrzeganym problemem. Badania te mają również na celu wskazanie istniejących luk w systemie wsparcia oraz potrzebę edukacji społecznej w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

Procedura Niebieskiej Karty w gminie Kunów

W latach 2021–2024 liczba postępowań w ramach procedury „Niebieskie Karty” wykazywała pewne wahania, odnotowując spadek z 24 w 2021 roku do 14 w 2022 r., a następnie wzrost do 21 w 2024 roku. Najwięcej spraw inicjowała Policja, która w 2024 roku rozpoczęła 14 postępowań, co stanowiło znaczący wzrost w porównaniu do 2022 roku. Miejsko-Ośrodek Pomocy Społecznej w Kunowie coraz częściej podejmuje działania w tej procedurze, dostarczając w 2024 roku 3 formularze „Niebieska Karta – A”. Placówki oświatowe również uczestniczyły w zgłaszaniu przypadków przemocy, choć liczba zgłoszeń była niewielka – w 2024 roku jeden formularz pochodził ze szkoły. Wciąż brak odnotowanych zgłoszeń ze służby zdrowia oraz innych instytucji. Liczba formularzy „Niebieska Karta – A” przekazanych do Zespołu Interdyscyplinarnego wzrosła w 2024 roku do 18, co wskazuje na większą aktywność instytucji w monitorowaniu przemocy domowej.

Liczba postępowań w ramach procedury „Niebieskie Karty” oraz liczba formularzy „Niebieska Karta – A” dostarczonych do Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej	2021	2022	2023	2024
Liczba postępowań w ramach procedury „Niebieskie Karty”	24	14	19	21
Policja	18	9	11	14
Ośrodek Pomocy Społecznej	0	0	2	3
Oświata	1	0	2	1
Służba zdrowia	0	0	0	0
Inne	0	0	0	0
Liczba formularzy „Niebieska Karta – A” przekazanych do Zespołu Interdyscyplinarnego:	19	9	15	18

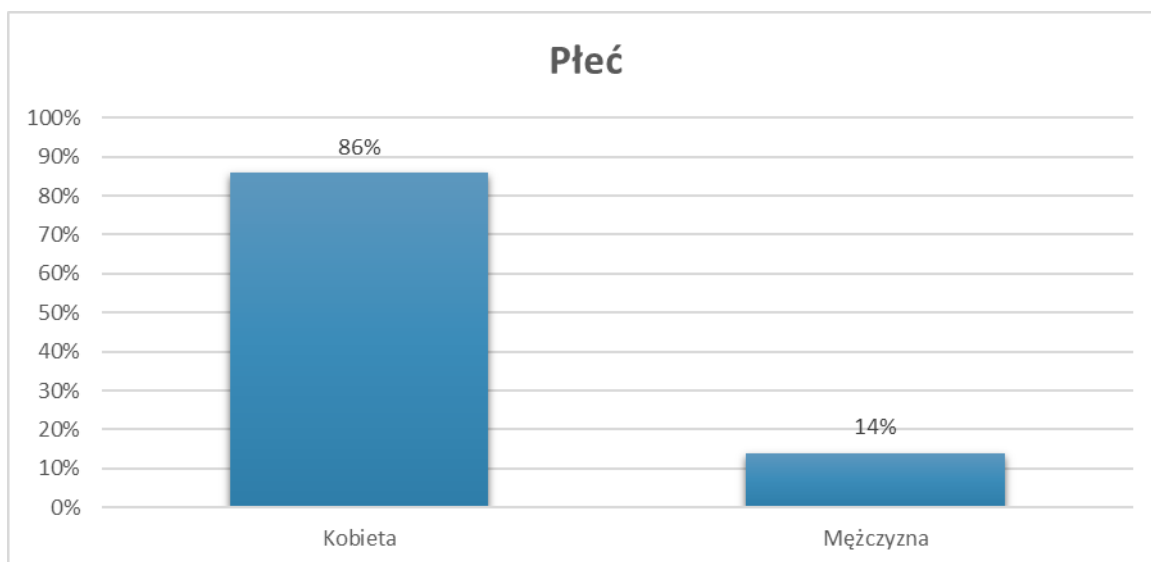
Zjawisko przemocy w grupie dorosłych mieszkańców gminy Kunów

Badanie przeprowadzono wśród dorosłych mieszkańców gminy Kunów poprzez wypełnienie anonimowej ankiety w formie elektronicznej.

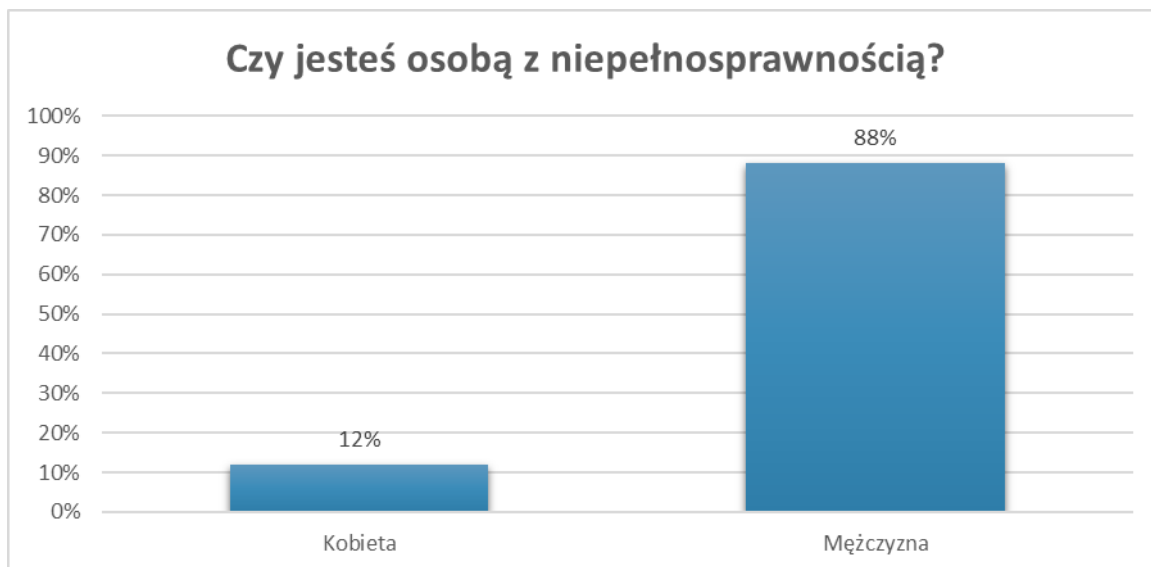
Celem badania była diagnoza zjawiska przemocy, w szczególności:

- zbadanie nasilenia występowania przemocy domowej w środowisku lokalnym;
- zbadanie występujących form przemocy domowej;
- zbadanie postaw mieszkańców dotyczących wychowania dzieci;
- zbadanie postaw i opinii mieszkańców dotyczących zagadnień związanych z przemocą domową.

W badaniu wzięło udział 95 mieszkańców, w tym 86% kobiet oraz 14% mężczyzn.

12% badanych deklaruje, że jest osobą z niepełnosprawnością.

Przemoc wobec osób z niepełnosprawnością

W badaniu mieszkańców gminy Kunów wzięło udział 11 osób deklarujących niepełnosprawność, co stanowi 12% wszystkich respondentów. Wyniki wskazują, że osoby z niepełnosprawnością również doświadczają zjawiska przemocy, choć często pozostaje ono nieujawnione i ma charakter psychiczny. 18% respondentów w tej grupie przyznało, że doświadczyło przemocy ze strony członka rodziny, a wszystkie osoby wskazały, że przemoc ta miała charakter psychiczny – obejmujący m.in. poniżanie, zastraszanie czy wyzywanie. Połowa przypadków miała charakter jednorazowy, a połowa powtarzający się w przeszłości, lecz obecnie już nie występuje.

Żadna z osób z niepełnosprawnością, które doświadczyły przemocy, nie zwróciła się o pomoc do instytucji, służb czy osób z najbliższego otoczenia. Może to świadczyć o istniejących barierach w dostępie do wsparcia – zarówno fizycznych, jak i psychologicznych – oraz o niskim poziomie zaufania do systemu pomocowego.

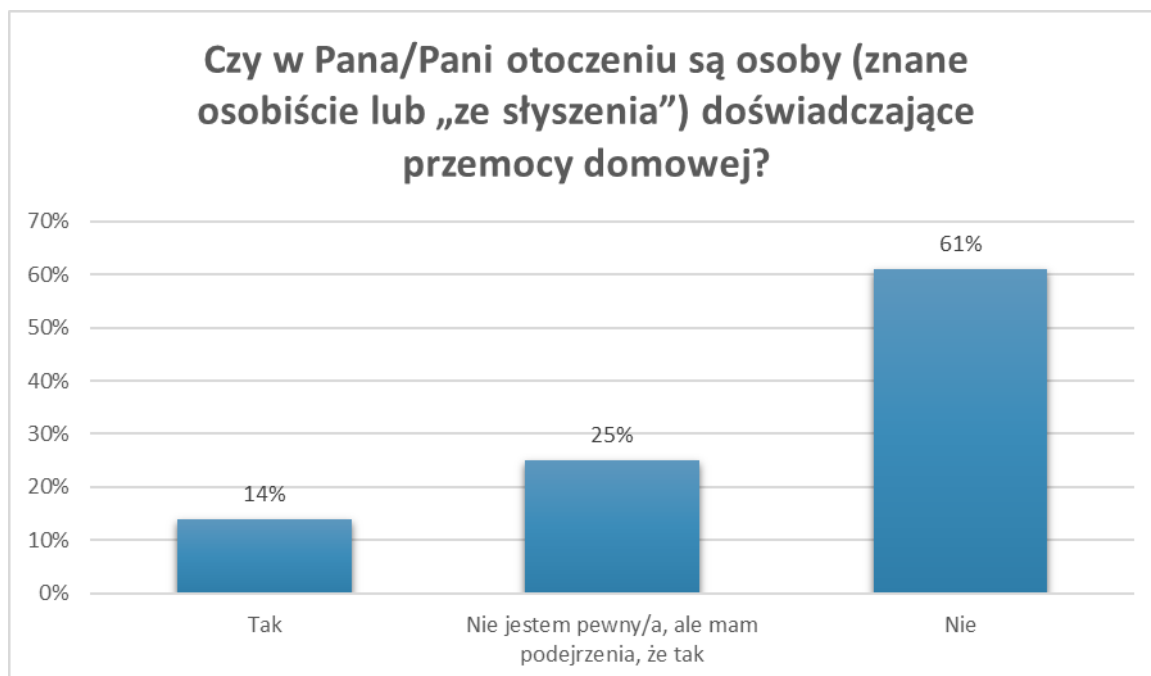
Wśród osób z niepełnosprawnością przeważa przekonanie, że przyczyną przemocy są nieumiejętność radzenia sobie z problemami (91%), stres (55%) oraz czynniki psychiczne i emocjonalne. Jednocześnie 91% badanych uważa, że edukacja społeczeństwa jest kluczowa w zwalczaniu przemocy, co wskazuje na wysoką świadomość potrzeby profilaktyki w tej grupie.

Zebrane dane wskazują, że osoby z niepełnosprawnością są szczególnie narażone na przemoc emocjonalną i społeczną izolację, a także rzadziej szukają pomocy, co wymaga uwzględnienia ich sytuacji w lokalnych działaniach profilaktycznych oraz programach wsparcia.

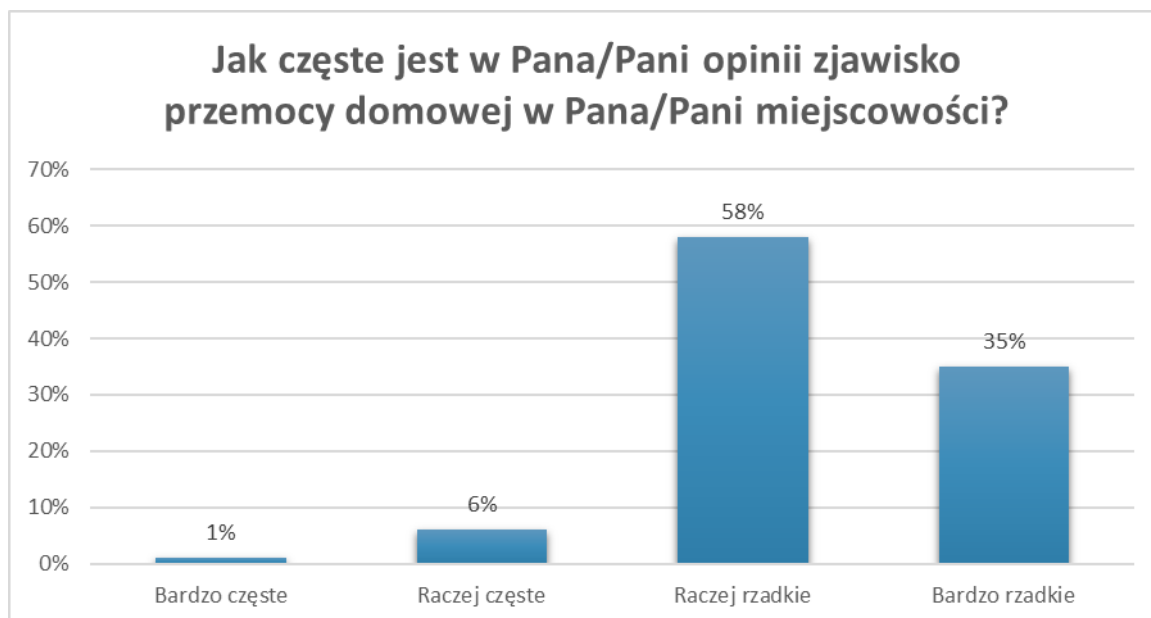
Przemoc wśród mieszkańców

14% badanych wskazało, że ma w swoim otoczeniu osoby doświadczające przemocy domowej, a 25% nie jest pewna, ale ma podejrzenia, że tak.

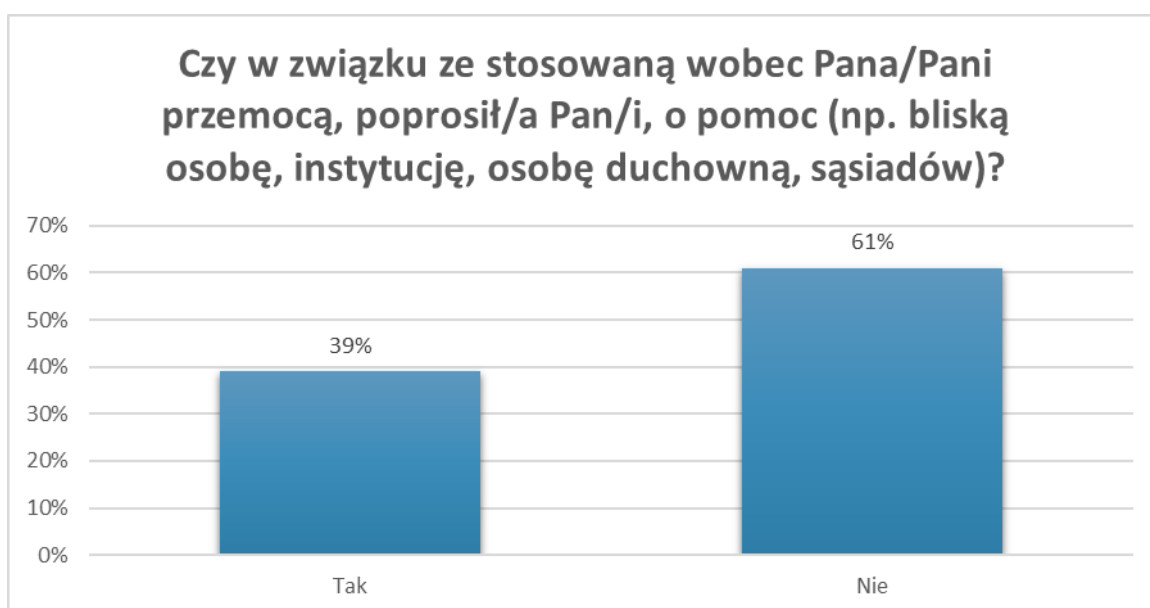
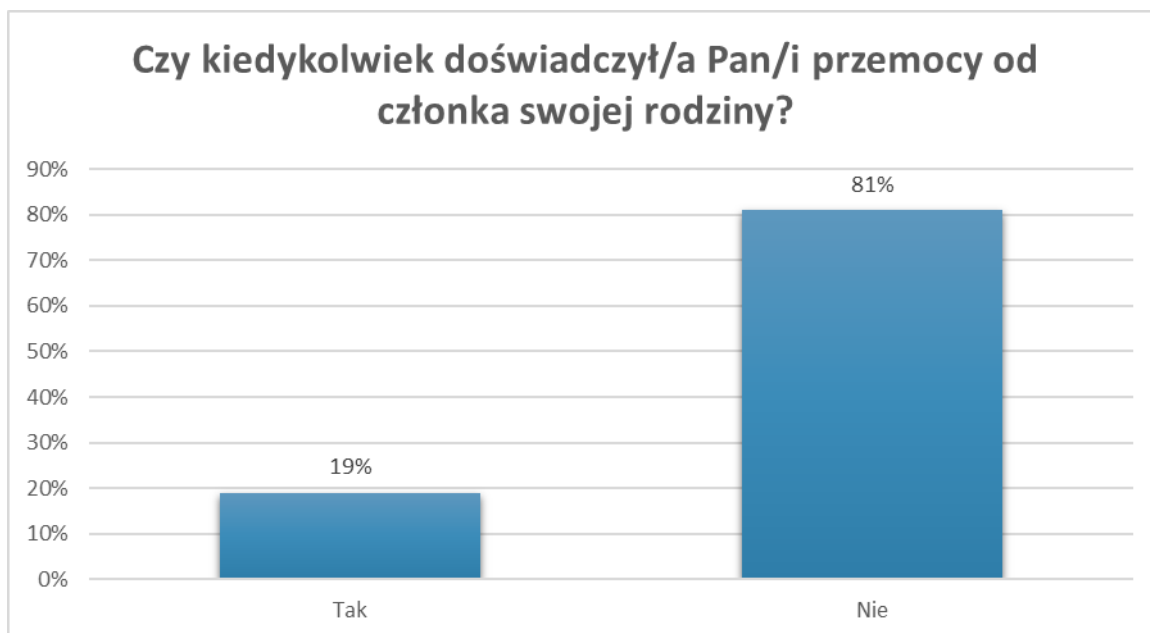
Należy pamiętać, że tego rodzaju przemoc jest w dużej mierze zjawiskiem ukrytym i wiele osób jej doznających nie zgłasza się po pomoc, ani też nie sygnalizuje, że jej doświadcza.

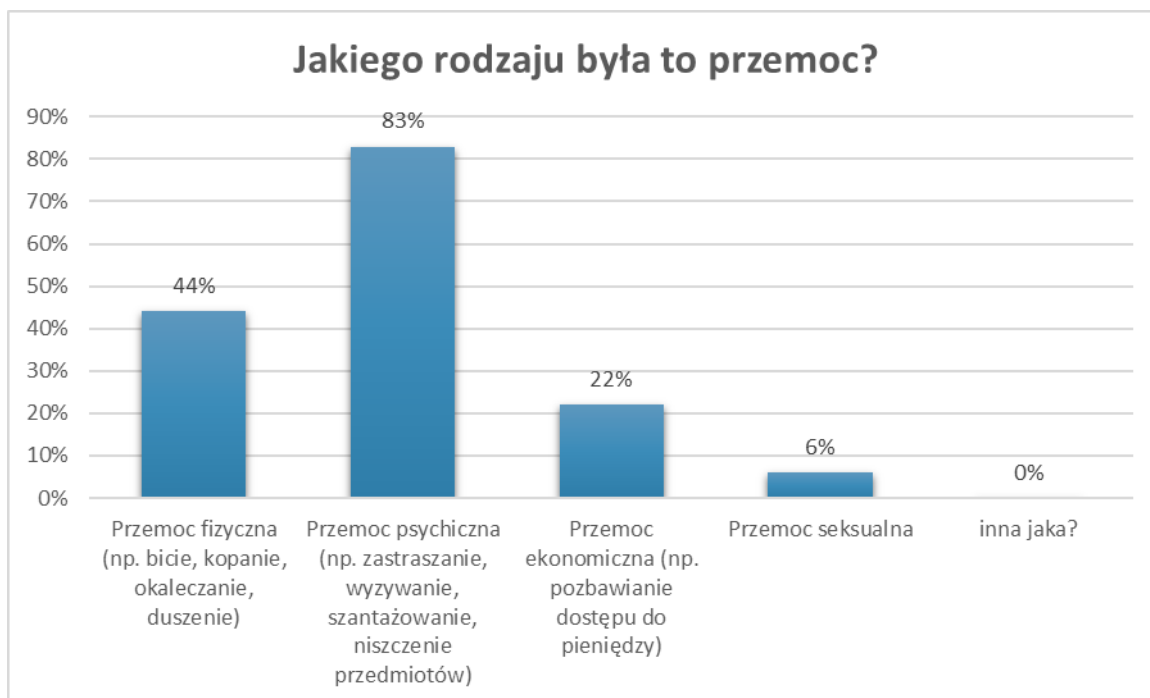
Zjawisko przemocy domowej, w zamieszkiwanej przez respondentów miejscowości, jest rzadkie oraz bardzo rzadkie w opinii 93% z nich. 7% odpowiedzi wskazuje, że jest ono raczej częste oraz bardzo częste.

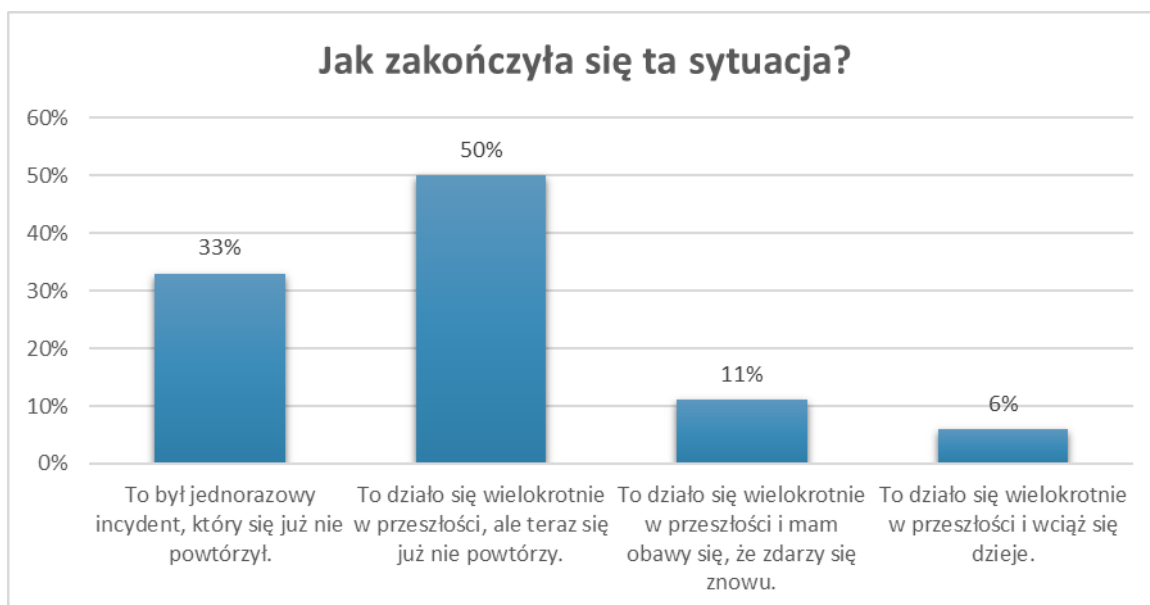
Diagnoza zjawiska przemocy na terenie gminy Kunów koncentruje się na potrzebach i problemach mieszkańców. Wobec czego, w kwestionariuszu badani mieli możliwość udzielenia informacji zwrotnej na temat doświadczanej przemocy domowej. **Wśród badanej grupy osób 19% doświadczyło przemocy od członka swojej rodziny oraz 39% z nich poprosiło o pomoc.**

W dalszej kolejności kwestionariusza badani zostali zapytani o **rodzaj doświadczanej przemocy**. Wśród odpowiedzi najczęściej pojawiała się **przemoc psychiczna (83%)**, **przemoc fizyczna (44%)**, **przemoc ekonomiczna (22%)**, **przemoc seksualna (6%)**.

W związku z twierdzącą odpowiedzią dotyczącą występowania zjawiska przemocy domowej poprosiliśmy również, aby osoby dotknięte tym problemem odpowiedziały na pytanie, jak potoczyła się dalsza sytuacja związana z doświadczaną przez nich przemocą. Otrzymane odpowiedzi prezentuje kolejny wykres. Warto zauważyć, że dla 50% przemoc domowa wielokrotnie miała miejsce w przeszłości, jednakże teraz się już nie powtórzy, a dla 33% był to jednorazowy incydent, który się już nie powtórzył. Dla 6% przemoc działa się wielokrotnie i wciąż się dzieje oraz 11% wskazuje, że przemoc działa się wielokrotnie w przeszłości i są obawy, że zdarzy się to znowu.

W dalszej części ankiety badane były przekonania mieszkańców gminy Kunów dotyczące przemocy oraz funkcjonujące w społeczności lokalnej mity.

Łącznie 92% badanych zgadza się ze stwierdzeniem, że przyczyną przemocy domowej jest

alkohol. Warto pamiętać, że spożywanie alkoholu nasila tendencję do stosowania przemocy, ale nie jest jej bezpośrednią przyczyną. Oznacza to, że wyleczenie uzależnienia od alkoholu nie pozwala automatycznie na zakończenie problemu przemocy domowej. **Łącznie 91% uświadamia sobie, że przemoc może wystąpić w każdej rodzinie. Podobnie 96% zgadza się ze stwierdzeniem, że osobą doznającą przemocy domowej może stać się zarówno kobieta, jak i mężczyzna.**

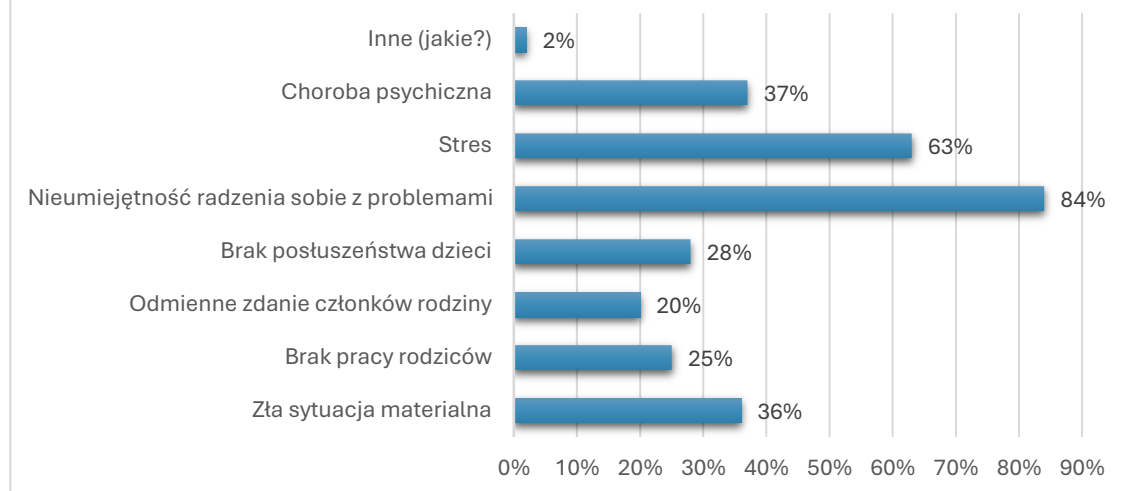
Odpowiedzi „Zdecydowanie nieprawdziwe” i „Raczej nieprawdziwe” określają, że funkcjonujące wśród badanych przekonania na temat przemocy są budujące:

- „Przemoc domowa to prywatna sprawa, nikt nie powinien się wtrącać” (96%);
- „Przemoc jest tylko wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele osoby doznającej przemocy” (94%);
- „Gdyby osoba doznająca przemocy naprawdę cierpiała, odeszłaby od osoby stosującej przemoc” (88%);
- „Policja nie powinna interweniować w sprawach rodzinnych” (93%);
- „Nie ma czegoś takiego, jak gwałt w małżeństwie” (86%).

<i>Twierdzenie</i>	<i>Zdecydowa nie prawdziwe</i>	<i>Raczej prawdziwe</i>	<i>Raczej nieprawdziwe</i>	<i>Zdecydowa nie nieprawdziwe</i>
Przyczyną przemocy domowej jest alkohol.	59%	33%	3%	5%
Przemoc zdarza się tylko w rodzinach z marginesu społecznego.	1%	8%	31%	60%
Osobą doznającą przemocy domowej może stać się zarówno kobieta, jak i mężczyzna.	79%	17%	3%	1%
Przemoc domowa to prywatna sprawa, nikt nie powinien się wtrącać.	1%	3%	16%	80%
Przemoc jest tylko wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele osoby doznającej przemocy.	2%	4%	9%	85%
Gdyby osoba doznająca przemocy naprawdę cierpiała, odeszłaby od osoby stosującej przemoc.	7%	5%	35%	53%
Nie ma czegoś takiego jak gwałt w małżeństwie.	8%	6%	8%	78%
Policja nie powinna interweniować w sprawach rodzinnych.	5%	2%	12%	81%

Zdaniem mieszkańców gminy Kunów przyczyn agresji wobec członków rodziny należy poszukiwać kolejno w: nieumiejętności radzenia sobie z problemami (84%), stresie (63%), chorobie psychicznej (37%), złej sytuacji materialnej (36%), braku pracy rodziców (25%), braku posłuszeństwa dzieci (28%) oraz różnicy zdań członków rodziny (20%).

Skąd według Pana/Pani bierze się agresja w stosunku do członków rodziny?

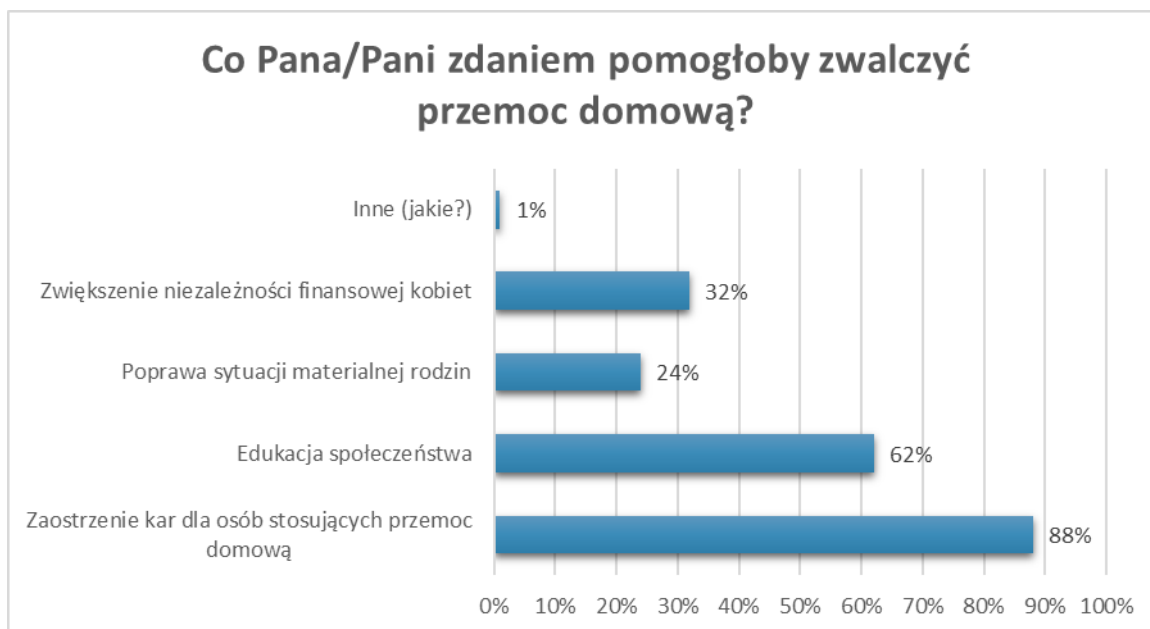

Kolejne pytanie odnosiło się do następującej kwestii: **Jak często Pana/Pani zdaniem w przypadku przemocy domowej zdarza się:**

TWIERDZENIA	<i>Bardzo często</i>	<i>Czasami</i>	<i>Raczej rzadko</i>	<i>Nigdy</i>
Niepodejmowanie interwencji przez Policję, mimo zgłoszenia	16%	27%	40%	17%
Wycofanie zgłoszenia przez osobę zgłaszającą	36%	37%	22%	5%
Umarzanie sprawy przez prokuraturę	20%	40%	32%	8%
Złe warunki i procedury przesłuchiwania poszkodowanych	23%	39%	31%	7%
Orzekanie zbyt łagodnych wyroków	60%	31%	6%	3%
Długotrwałe dochodzenie i postępowanie sądowe	61%	31%	6%	2%

43% respondentów odpowiedziało, że (bardzo często lub czasami) zdarza się niepodejmowanie interwencji przez Policję, mimo zgłoszenia. Łącznie 73% respondentów odpowiadała też, że bardzo często lub czasami zdarza się wycofanie zgłoszenia przez osobę zgłaszającą. Na umarzenie spraw przez prokuraturę wskazało 60% badanych. Wykaz odpowiedzi na te i pozostałe tematy obrazuje powyższa tabela.

Jeżeli chodzi o **przeciwdziałanie przemocy domowej**, to mieszkańcy wskazywali, że **najskuteczniejszymi działaniami są**: zaostreżenie kar dla osób stosujących przemoc (88%), edukacja społeczeństwa (62%), zwiększenie niezależności finansowej kobiet (32%), poprawa sytuacji materialnej rodzin (24%).

Przekonania dotyczące wychowania dzieci

Respondenci otrzymali propozycje sześciu stwierdzeń dotyczących wychowania dzieci, z którymi mogli się zgodzić bądź też nie.

Stwierdzenie „**Aby prawidłowo wychować dziecko, należy od czasu do czasu dawać klapsa**” spotkało się z dezaprobatą – **łącznie 84% mieszkańców nie zgodziło się z takim stwierdzeniem**. Łącznie 94% badanych zdecydowanie nie zgadza się ze stwierdzeniem, że stosowanie kar fizycznych hartuje dziecko i pozwalają sobie lepiej radzić w przyszłości. **68% badanych zgadza się, aby kary fizyczne były zakazane prawem**.

Kolejne twierdzenie: „Dziecko powinno bać się rodziców, wtedy łatwiej o posłuszeństwo i szacunek” spotkało się z negacją 93% respondentów. Respondenci nie zgadzają się również ze stwierdzeniem, że łagodne kary fizyczne nie są przemocą domową – 82%. Według respondentów bicie dziecka jest oznaką bezradności rodziców – łącznie 78%.

Szczegółowy rozkład odpowiedzi prezentuje poniższa tabela.

Czy zgadza się Pan/Pani z poniższymi twierdzeniami dotyczącymi wychowania dzieci?	Zdecydowanie zgadzam się	Raczej zgadzam się	Raczej nie zgadzam się	Zdecydowanie nie zgadzam się
	% odp.	% odp.	% odp.	% odp.
Aby prawidłowo wychować dziecko, należy od czasu do czasu dawać klapsa	2%	14%	29%	55%
Dziecko powinno bać się rodziców, wtedy łatwiej o posłuszeństwo i szacunek	1%	6%	19%	74%
Stosowanie kar fizycznych powinno być zakazane prawem	51%	17%	13%	19%
Kary fizyczne hartują dziecko i pozwalają mu lepiej radzić sobie w przyszłości	0%	6%	15%	79%

Łagodne kary fizyczne nie są przemocą domową	4%	14%	27%	55%
Bicie dziecka jest oznaką bezradności rodziców	50%	28%	8%	14%

Zjawisko przemocy wśród dzieci i młodzieży

Badanie przeprowadzono metodą elektroniczną poprzez wypełnienie anonimowej ankiety wśród dzieci i młodzieży na terenie gminy Kunów. Użycie tej metody pozwoliło na efektywne badanie postaw uczniów oraz na upewnieniu się, że na wszystkie pytania została udzielona odpowiedź.

Podstawowym celem przeprowadzonych badań było:

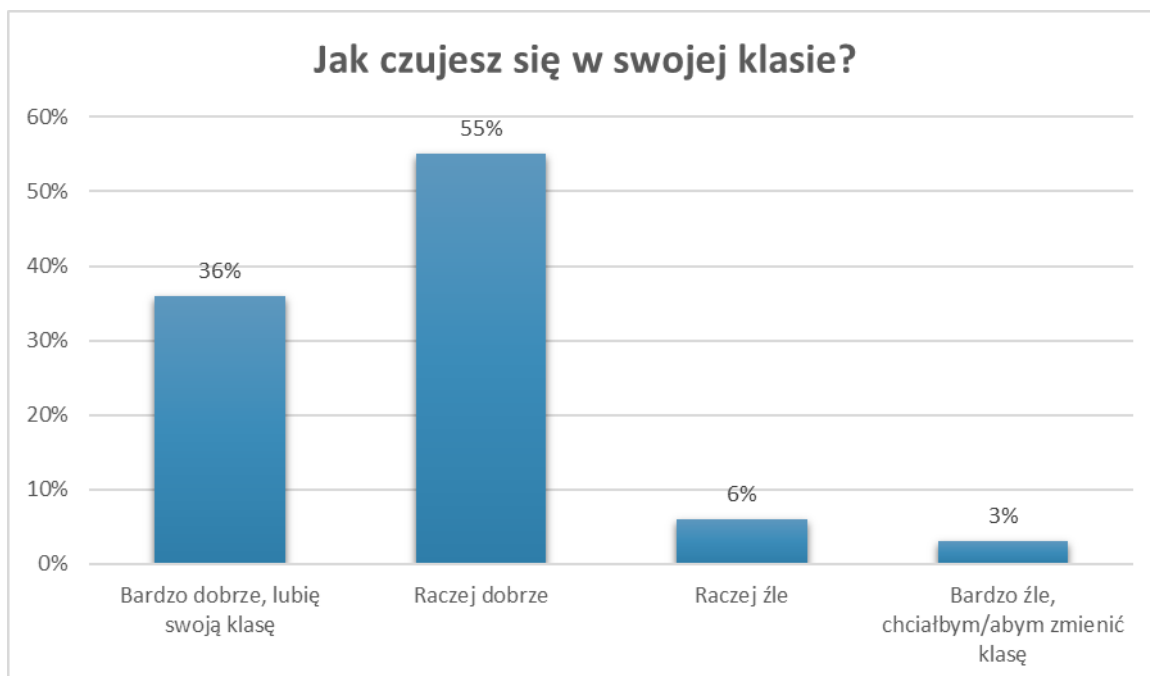
- zbadanie postaw i przekonań uczniów dotyczących zjawiska przemocy;
- zbadanie nasilenia występowania przemocy rówieśniczej;
- zbadanie nasilenia występowania przemocy domowej oraz jej form;
- zbadanie czynników chroniących m.in. relacji dzieci i młodzieży z osobami dorosłymi.

W badaniu wzięło 136 uczniów z terenu gminy Kunów.

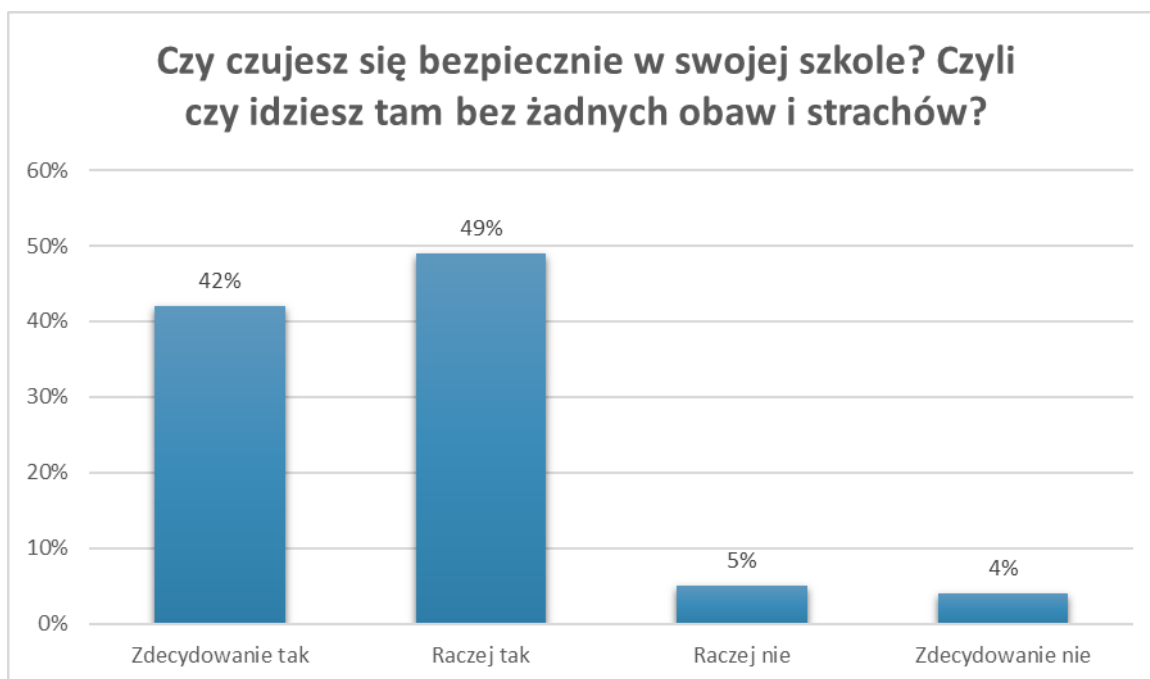
Przemoc rówieśnicza

Zjawisko przemocy w środowisku młodych ludzi staje się problemem coraz bardziej aktualnym i wymagającym podjęcia odpowiednich rozwiązań. Agresja ujawniająca się w szkole często ma swoje źródła w przemocy domowej, kiedy rodzice uczą swoje dzieci niewłaściwych wzorców reagowania i podejmowania kontaktów z innymi ludźmi. Przeprowadzone ankiety w szkole pozwalają przyjrzeć się dokładniej nasileniu zjawiska agresji w środowisku szkolnym.

W pierwszej kolejności uczniowie zostali zapytani o to, jak czują się w swojej klasie. **Wyniki są zadowalające, uczniowie w przeważającej części czują się w swojej klasie dobrze, lub raczej dobrze – 91%.**

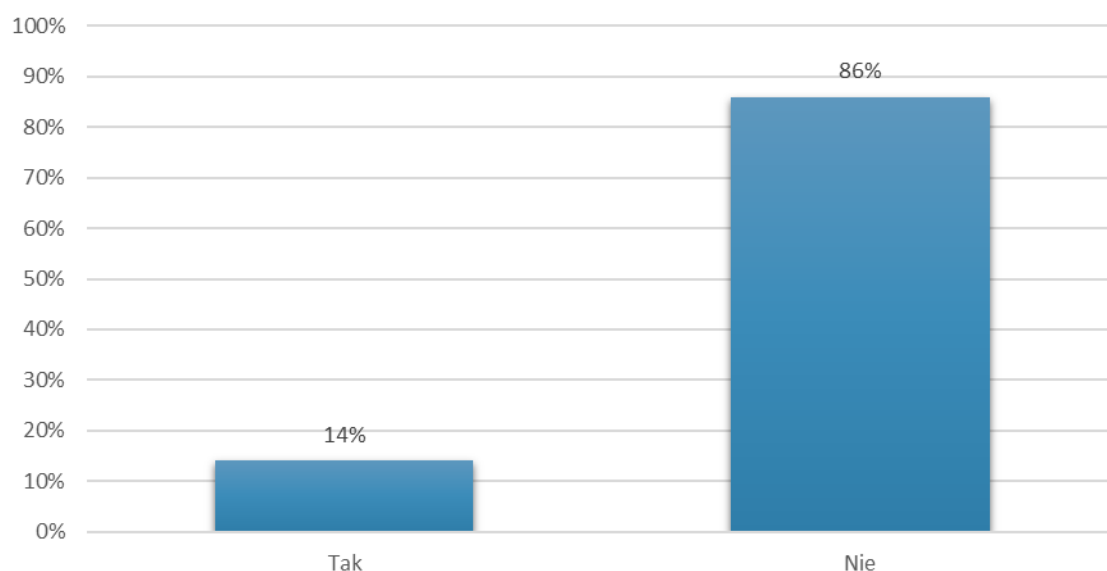

Następnie zapytano uczniów czy czują się bezpiecznie w swojej szkole. Co ważne i wartościowe – zdecydowana większość uczniów odpowiedziała twierdząco – 91%. Zauważyć należy, iż odmienne odczucie pojawia się u 9% ankietowanych uczniów.

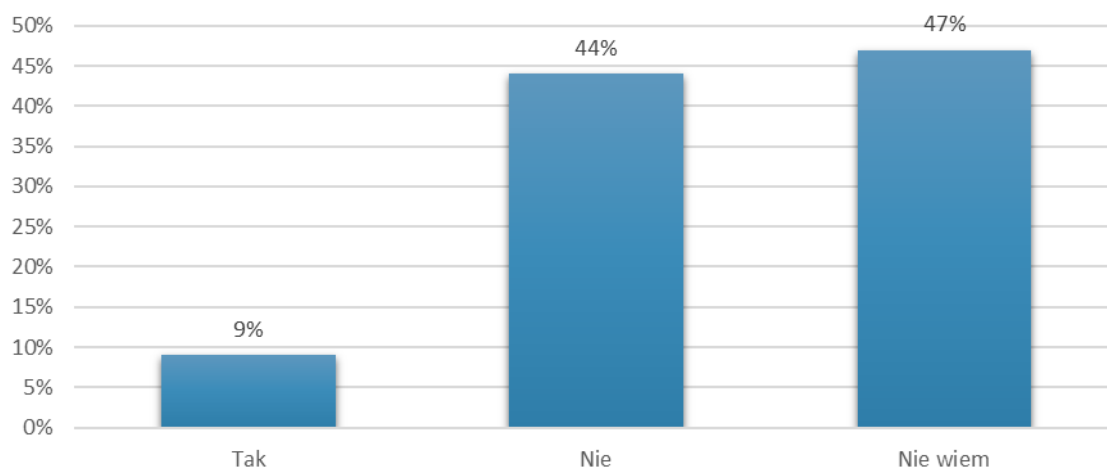

Uczniowie zostali poproszeni o wskazanie czy są w szkole uczniowie, których się obawiają. **86% uczniów przyznało, że niezupełnie czują się w swojej szkole bezpiecznie, ponieważ są uczniowie, których się boją.** Z odpowiedzi udzielonych przez uczniów wynika, że **w szkołach jest obecny, lecz nierozpowszechniony zwyczaj „chrztu” młodszych uczniów – przyznaje to 9% badanych.**

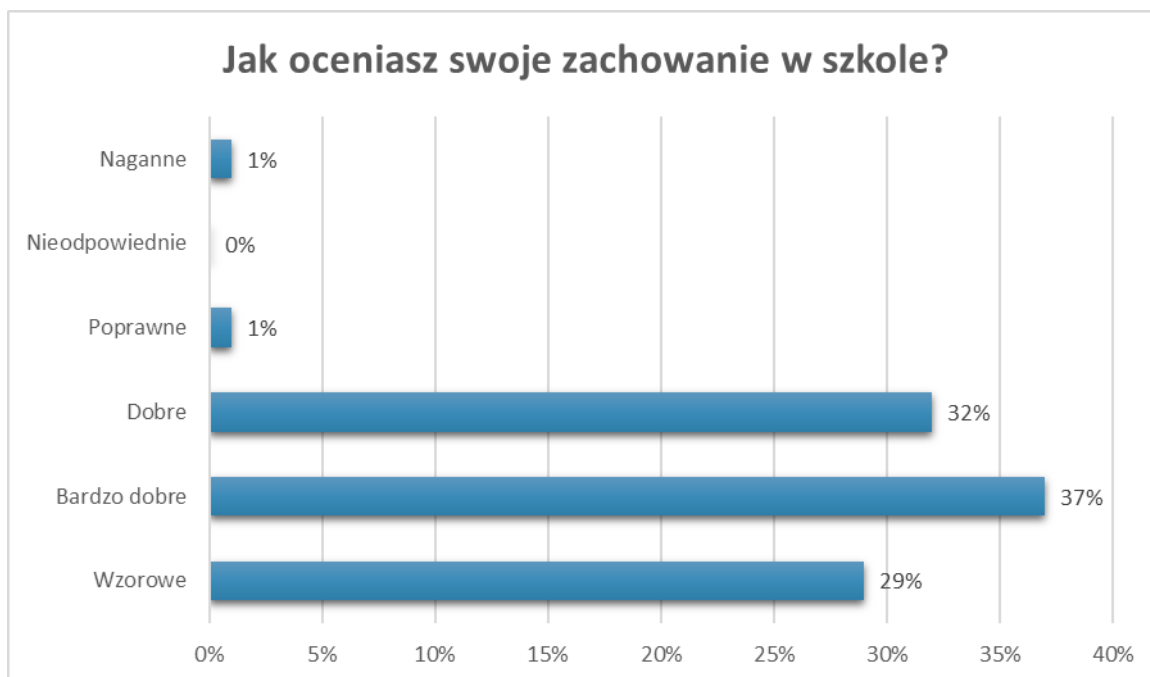
Czy w szkole są uczniowie, których się boisz?

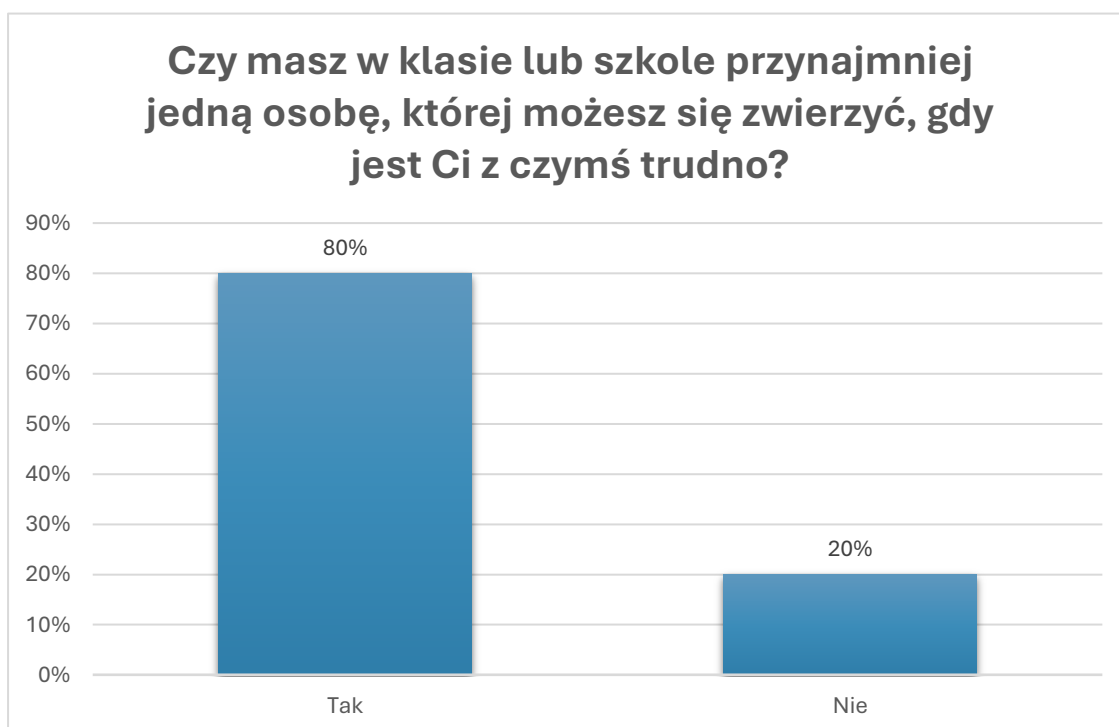
Czy w szkole jest zwyczaj prześladowania, straszenia najmłodszych uczniów (tzw. „kocenie”, „chrzest” lub „fala”)?

Poproszono uczniów o dokonanie subiektywnej oceny swojego zachowania w szkole. Badani wskazywali, że ich zachowanie jest wzorowe – 29%, a także określali je jako bardzo dobre – 37%. Pojawiały się również wskazania uczniów mówiące o dobrym zachowaniu – 32%, poprawnym – 1% oraz nagannym – 1%.

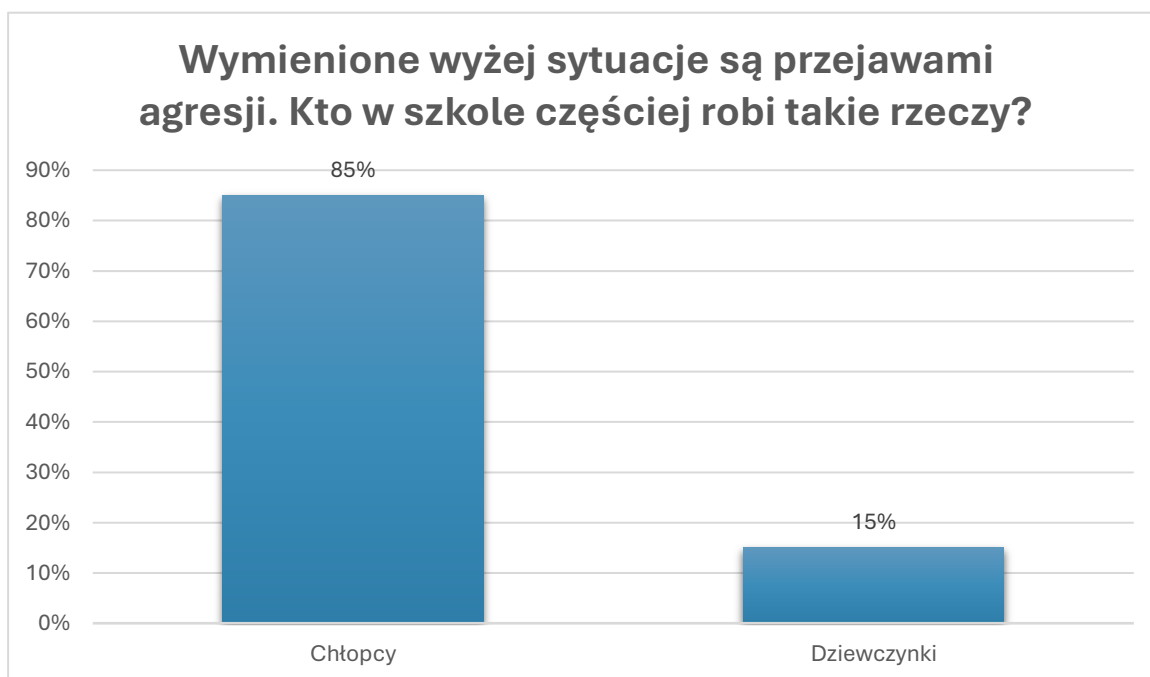
Za pozytywne można uznać, że 80% uczniów ma w szkole bliską osobę, której może się zwierzyć, jeśli będzie miało przykre doświadczenia.

W poniższej tabeli zawarto szczegółowy rozkład odpowiedzi uczniów dotyczący ich opinii na temat częstotliwości występowania w szkole, do której uczęszczają różnych zachowań i sytuacji będących przejawem przemocy rówieśniczej. Można zauważyć, że w opinii uczniów najczęściej – bo codziennie w szkole dochodzi do: obgadywania (24%), wyśmiewania (21%), unikania/ignorowania, a nawet wykluczania z grupy (13%) oraz dochodzi do kopania, bicia (18%).

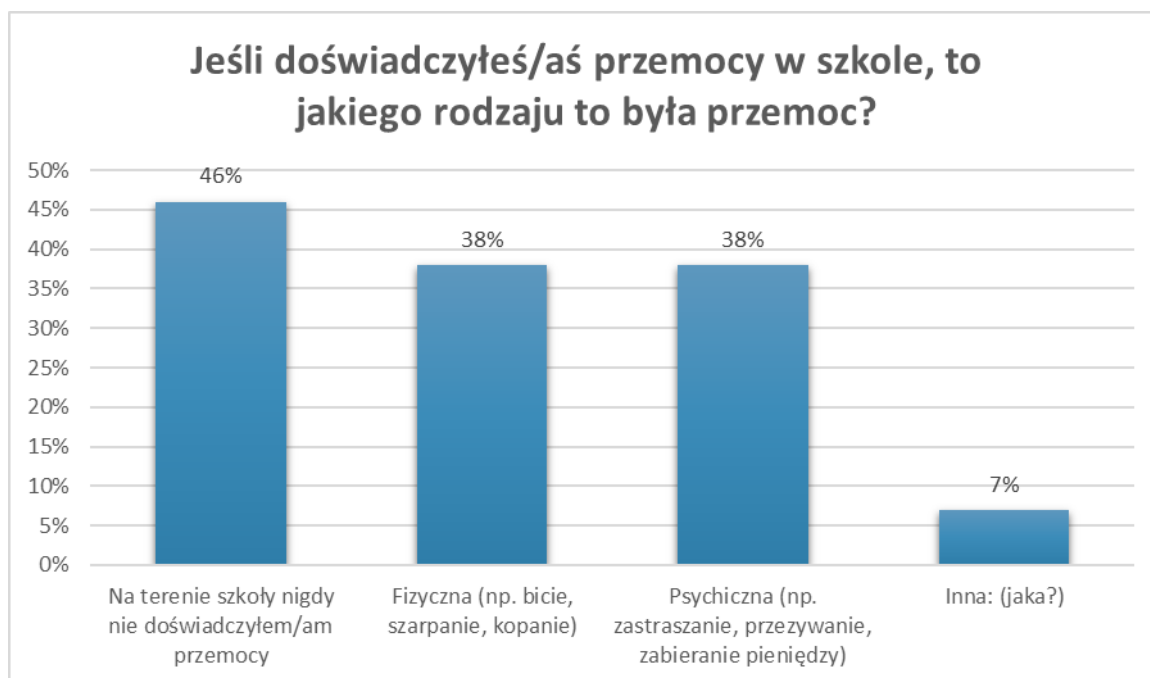
Badani uczniowie wskazali również, że w szkole zdecydowanie częściej takie zachowania wykazują chłopcy – 85%, niż dziewczynki – 14%.

Jak często poniższe sytuacje zdarzają się w Twojej szkole?					
	Codziennie	tygodniuKilka razy w	miesiącuKilka razy w	w rokuKilka razy	Nigdy
Wyśmiewanie kogoś, przezywanie	21%	26%	14%	25%	14%
Obgadywanie za plecami	24%	23%	13%	24%	16%
Unikanie, ignorowanie, wykluczanie z grupy	13%	16%	18%	26%	27%
Grożenie komuś, szantażowanie	10%	4%	10%	16%	60%
Kopanie, bicie	18%	9%	12%	17%	44%
Zabieranie pieniędzy lub rzeczy	4%	4%	5%	15%	72%
Wandalizm – niszczenie rzeczy uczniów lub rzeczy należących do szkoły	7%	4%	12%	28%	49%

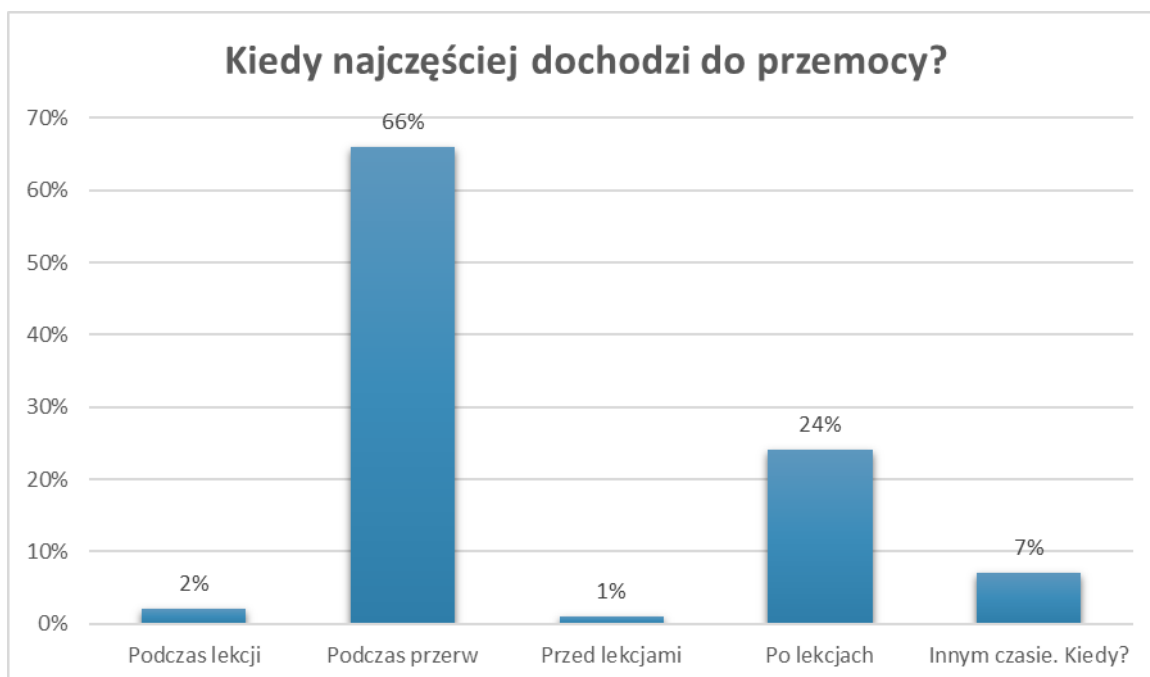

W ankiecie wytłumaczyliśmy uczniom, że przemoc może mieć formę fizyczną (np. bicie, popychanie) lub psychiczną (np. przezywanie, straszenie, wykluczanie z grupy). Zapytano ich, jak często doświadczają jakichkolwiek form przemocy. 47% deklaruje, że nigdy nie zdarzyło się, aby zostali kopnięci, przezywani, czy żeby ktoś ich uderzył. Przeciwnego zdania jest 53% ankieterowanych.

Uczniowie deklarują, że doświadczają w szkole przemocy fizycznej (38%) oraz przemocy psychicznej (38%).

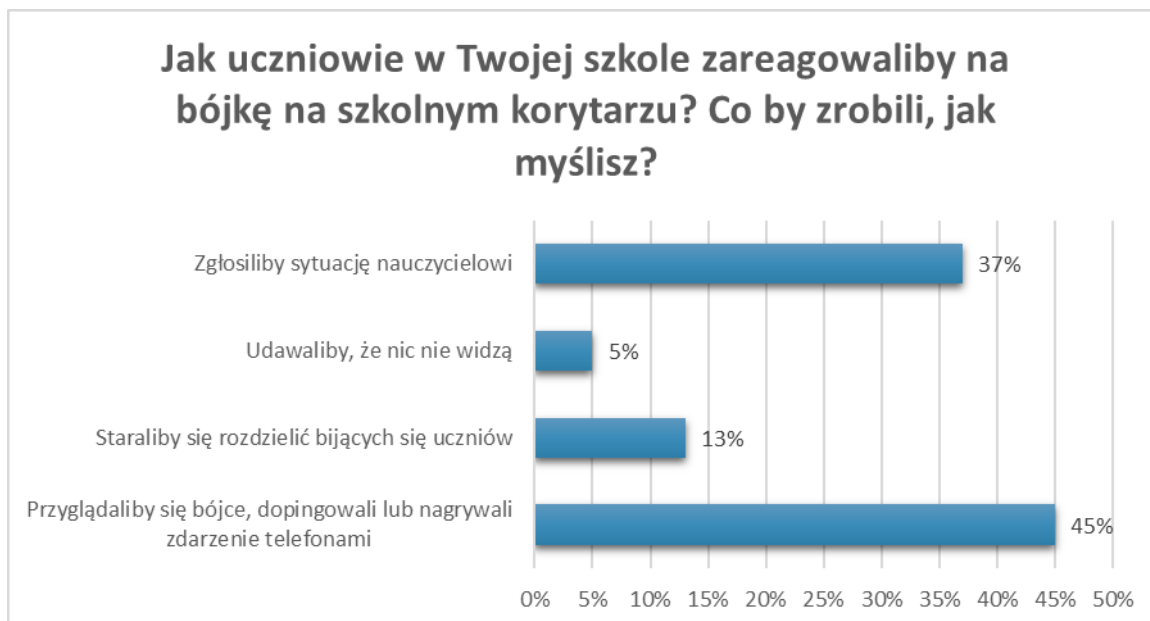
Okazuje się, że do aktów przemocy w szkole dochodzi zdecydowanie najczęściej w trakcie przerw (66%), po lekcjach (24%), podczas lekcji (2%), przed lekcjami (1%).

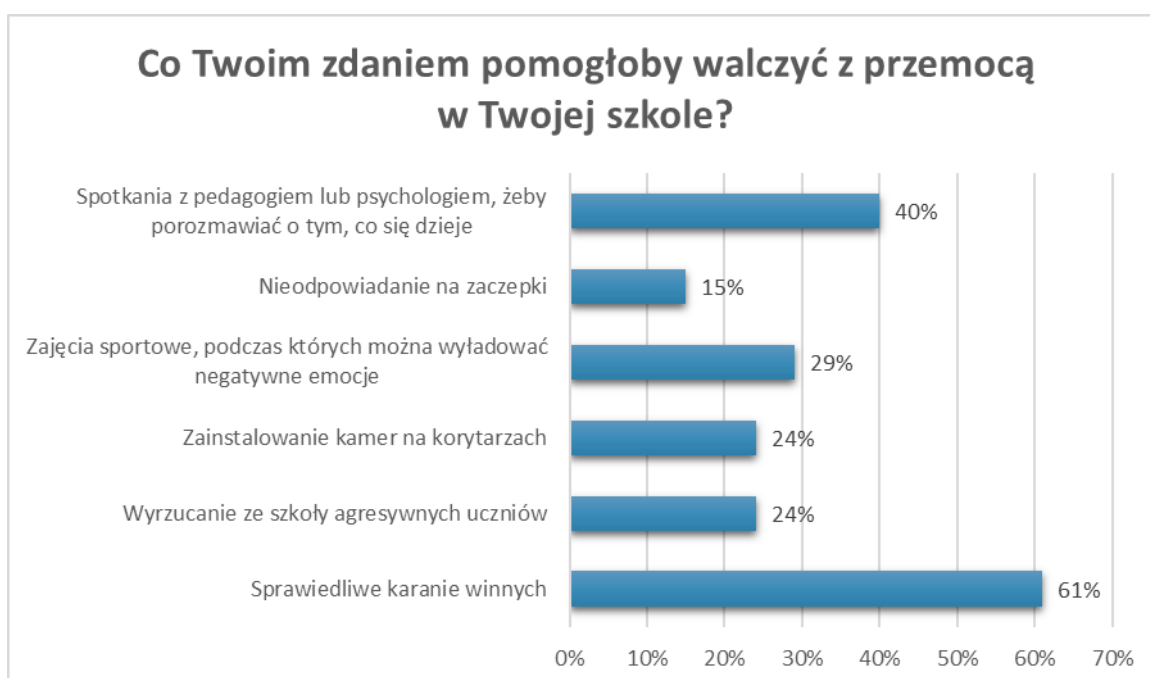
Uczniów zapytano również o to, jakie są powody tego, że ich rówieśnicy zachowują się agresywnie. 29% uczniów uważa, że rówieśnicy lubią poniżać innych, 31% uczniów uważa, że rówieśnicy są źle wychowani przez rodziców, 37% uczniów uważa, że rówieśnicy chcą mieć respekt, 26% uczniów uważa, że rówieśnicy nie ponoszą żadnych konsekwencji, 20% uczniów uważa, że uczniowie nie wiedzą, że mogą sprawić komuś przykrość oraz 32% uczniów wskazuje na osiągnięcie założonych celów.

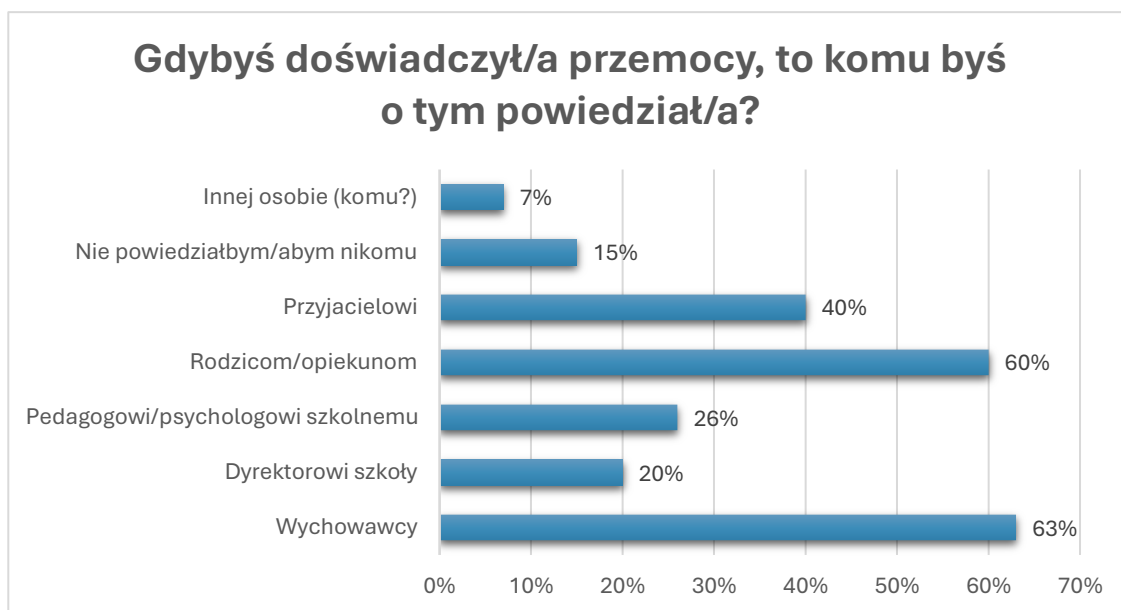
Poniżej prezentowane są odpowiedzi uczniów na temat reakcji ich rówieśników na sytuację, kiedy staliby się oni świadkami bójki na szkolnym korytarzu. Niepokojące, jest, że część ankietowanych zadeklarowała przyglądanie się bójce, dopingowanie i nagrywanie zdarzenia telefonem – 45%. Zaistniałą sytuację zgłosiliby nauczycielowi 37% badanych uczniów oraz 5% udawałaby, że nic nie widzą.

Okazuje się, że 61% uczniów jest zdania, że problem przemocy w szkole można rozwiązać poprzez sprawiedliwe karanie winnych. Uczniowie wskazywali również na: wyrzucanie agresywnych uczniów ze szkoły – 24%, spotkania z pedagogiem lub psychologiem – 40%, zainstalowanie kamer na szkolnych korytarzach – 24%, zajęcia sportowe – 29% oraz nieodpowiadanie na zaczepki – 15%.

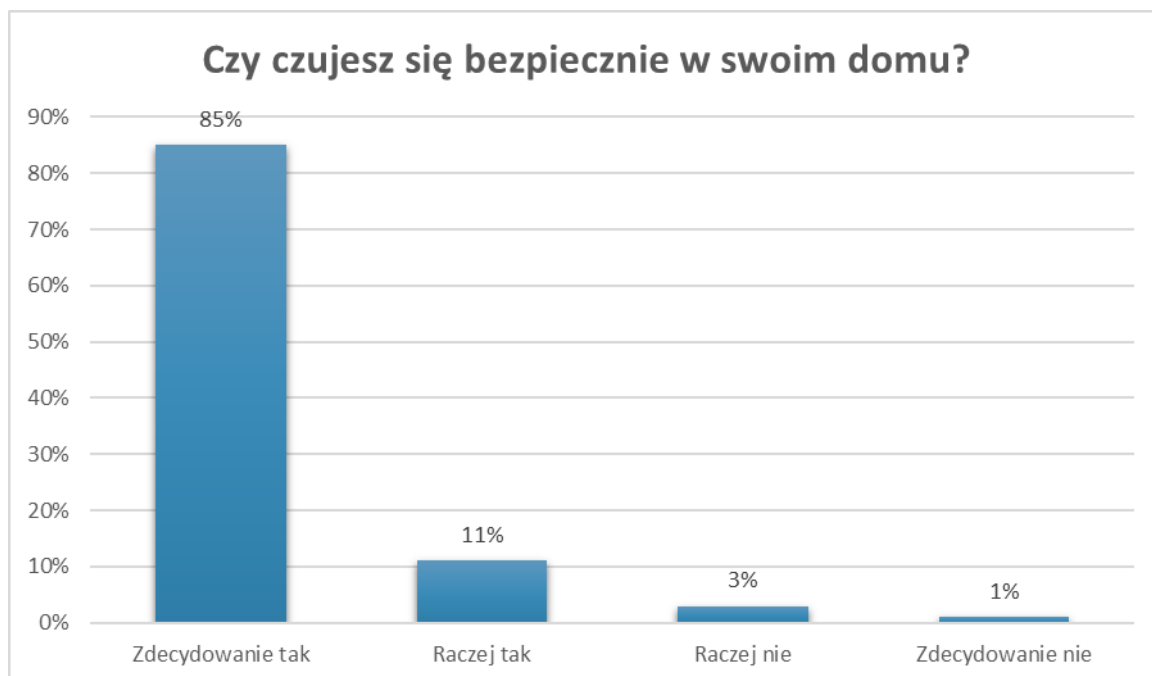
W szkole zapytano uczniów, komu by zaufali, gdyby sami stali się osobą doświadczającą przemocy. Najwięcej uczniów, bo 63% wskazało na wychowawców. Na drugim miejscu znaleźli się rodzice, których wybrało 60% uczniów. Trzecim najczęściej wskazywanym źródłem wsparcia są przyjaciele, z wynikiem 40%. 26% wskazało na pedagoga/psychologa szkolnego oraz 20% na dyrektora szkoły. Warto zwrócić uwagę na fakt, że 15% ankietowanych stwierdziło, że nie powiedziałoby o takiej sytuacji nikomu. W „inne” uczniowie nie wpisali nic.

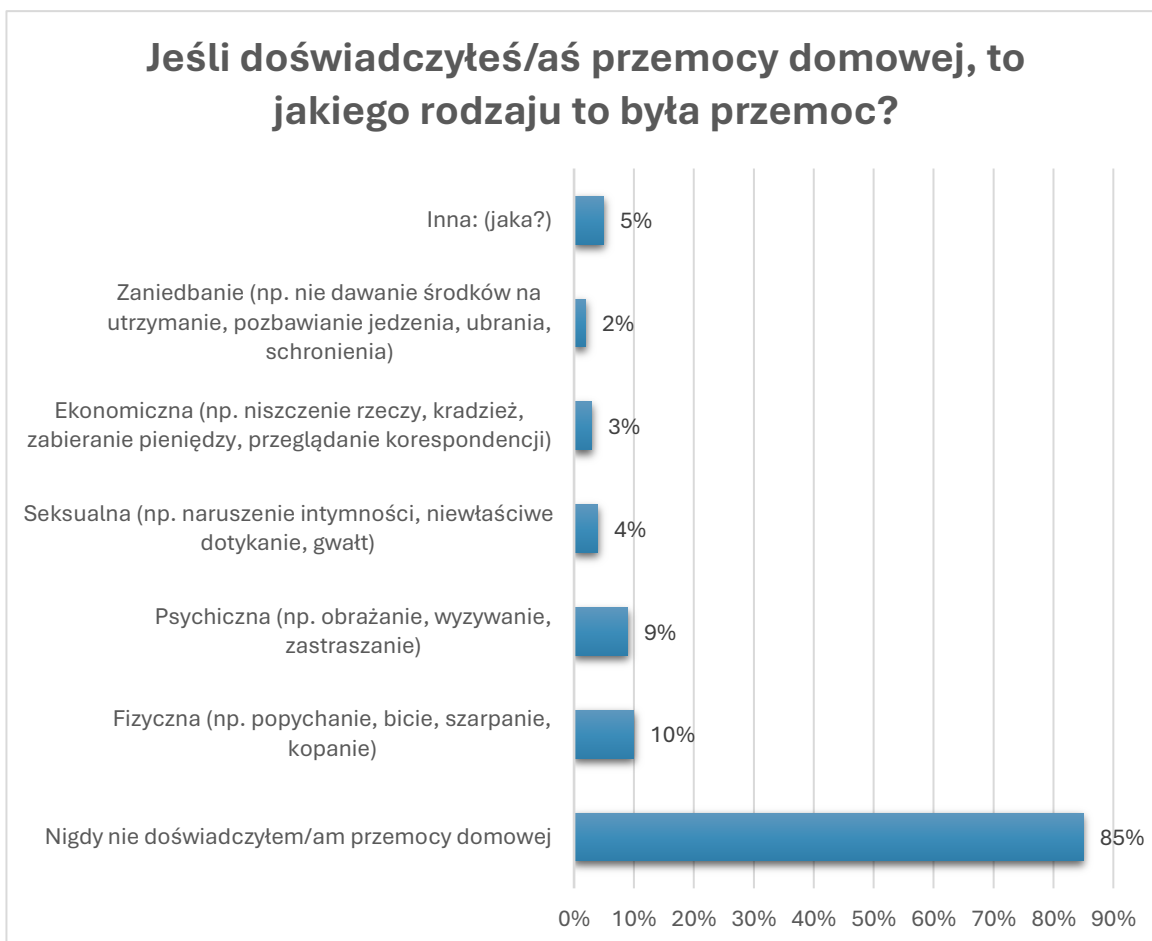
Przemoc domowa

Zapytano również uczniów o doświadczenie przemocy w domu oraz poczucia bezpieczeństwa. Rozkład odpowiedzi sugeruje, że 14% uczniów ma lub miało doświadczenia związane z przemocą domową, a 4% uczniów raczej nie czuje się w swoim domu całkowicie bezpiecznie.

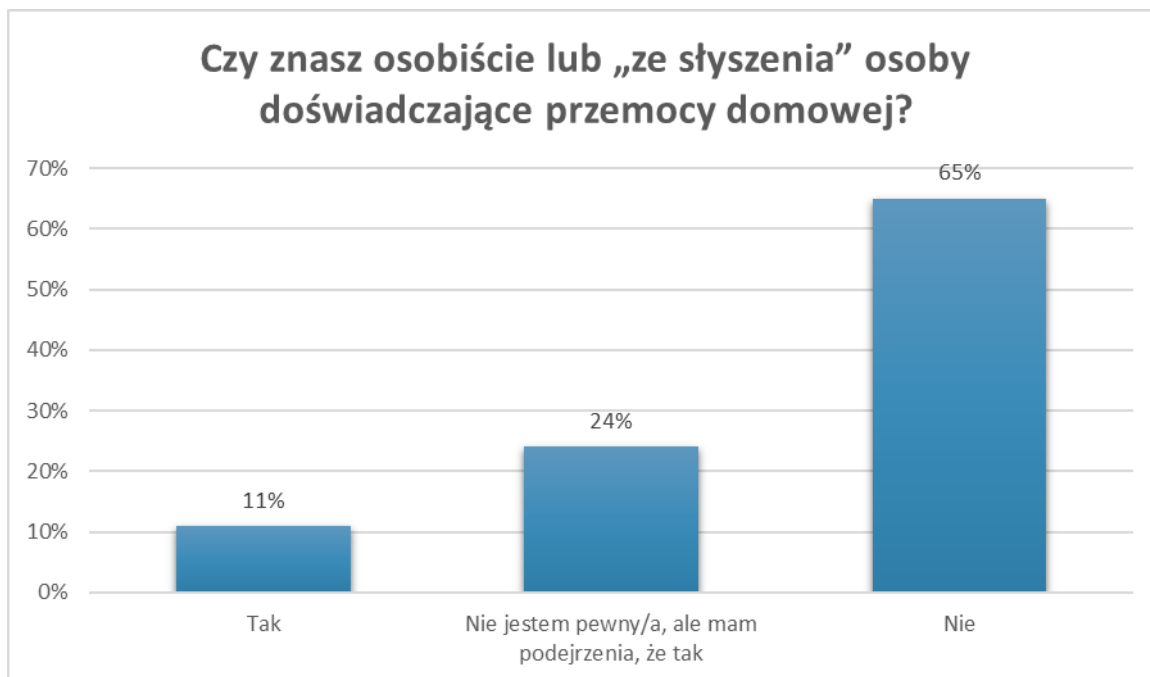

W kwestii rodzaju przemocy doświadczanej przez uczniów w swoich domach najczęściej wskazywali oni na doświadczanie przemocy psychicznej – 9%, przemocy fizycznej – 10%, przemocy ekonomicznej – 3%, zaniedbania – 2% oraz przemocy seksualnej – 4%.

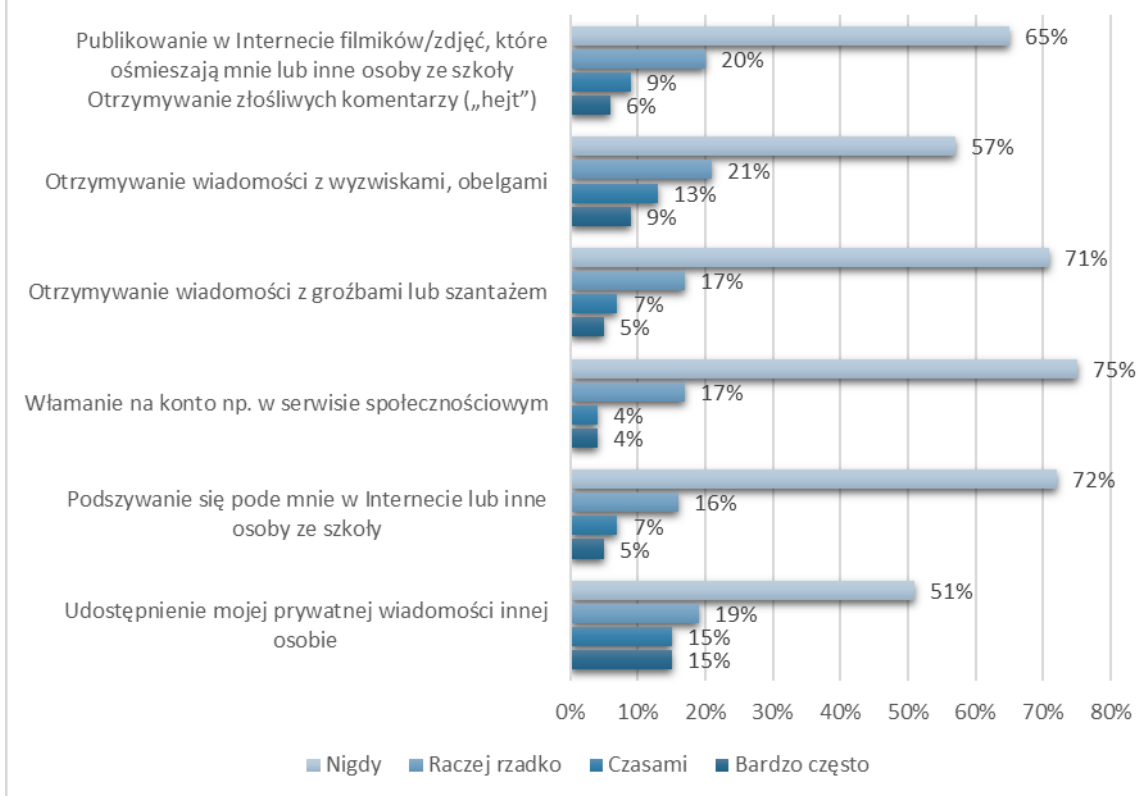
Młodym mieszkańcom gminy Kunów zadaliśmy takie samo pytanie jak dorosłym, dotyczące osób z otoczenia doświadczających przemocy domowej. **11% uczniów potwierdza, iż zna osoby, które doświadczają przemocy domowej, a 24% nie jest pewna, ale ma podejrzenia, że tak jest.**

Cyberprzemoc

Internet jako nieocenione narzędzie komunikacji, edukacji oraz rozrywki jest atrakcyjnym medium. Należy jednak pamiętać, że korzystanie z Internetu może wiązać się z występowaniem licznych zagrożeń: przestępstw internetowych, cyberbullyingu, stalkingu, sekstingu, szantażu, podszywania się, hatingu. W badaniu postanowiliśmy sprawdzić doświadczenia związane z cyberprzemocą. Wyniki badań wskazują, że uczniom gminy Kunów nie są obce wymienione poniżej doświadczenia.

Czy Ty lub ktoś z Twojej szkoły zetknął się z wymienionymi zachowaniami w Internecie?

Łącznie 15% uczniów doświadczyło w przestrzeni internetowej zjawiska hatingu, nazywanego potocznie przez uczniów „hejtowaniem”. Polega ono na otrzymywaniu obraźliwych komentarzy atakujących bezpośrednio osobę. Komentarze takie są widoczne publicznie w serwisach społecznościowych i często występują w formie zmasowanej – jeden negatywny komentarz powoduje falę kolejnych. Dla dorastającej młodzieży doświadczenie hatingu może być niezwykle traumatyczne. Okres dojrzewania jest czasem, gdy środowisko rówieśnicze stanowi najmocniejszy punkt odniesienia. Odrzucenie, a wręcz nienawiść ze strony innych młodych osób może stanowić zagrożenie dla poczucia własnej wartości i rozwijającej się tożsamości.

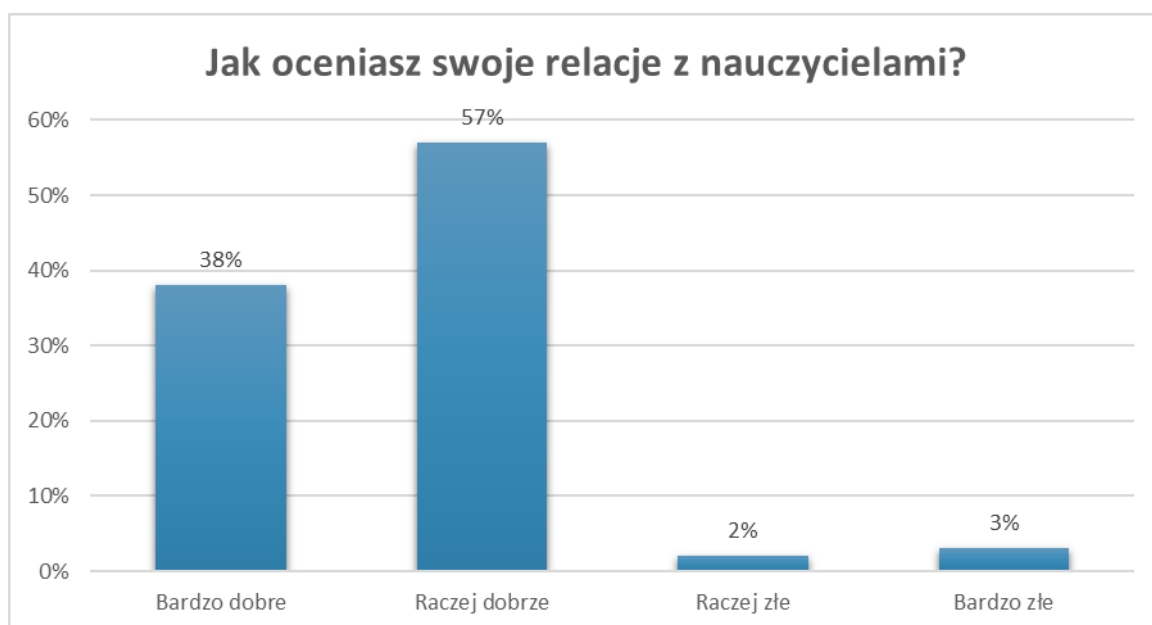
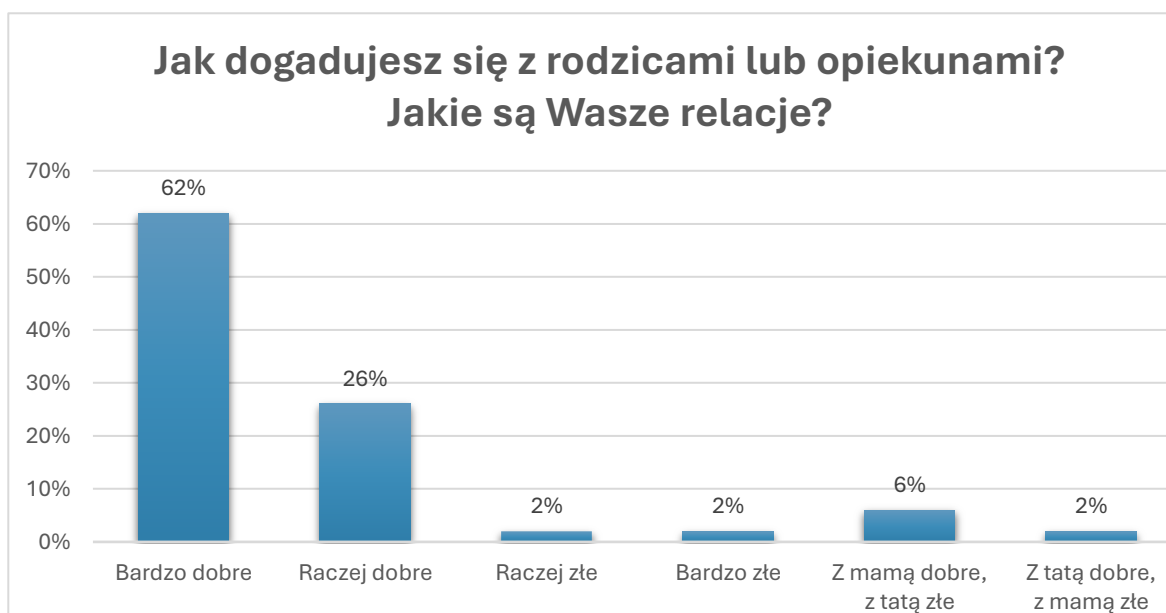
Uczniowie dość często otrzymywali wiadomości z obelgami – 22% oraz często ich prywatna wiadomość była udostępniana innej osobie – 30%.

Wskazuje to na konieczność szerokiej edukacji z zakresu bezpiecznego korzystania z Internetu: wspierania świadomości prawnej, umiejętności ochrony przez niebezpiecznymi sytuacjami, wiedzy dotyczącej ochrony własnych danych.

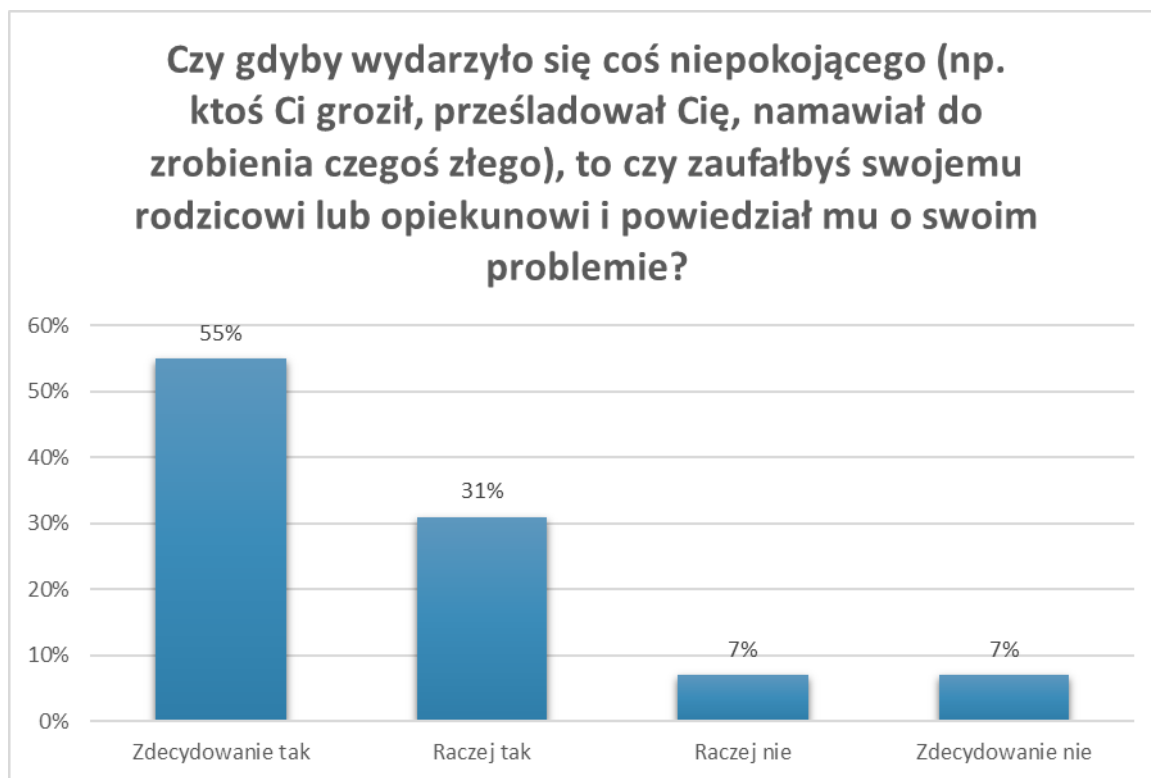
Relacje z osobami dorosłymi – rodzice, nauczyciele

Czynnikiem chroniącym przed podejmowaniem zachowań ryzykownych i niepożądanych u dzieci i młodzieży są niewątpliwie dobre relacje z osobami dorosłymi, którzy stanowić mogą dla nich oparcie i źródło wiedzy. **Większość uczniów – 88% deklaruje bardzo dobre lub raczej dobre relacje z rodzicami/opiekunami.** Podobnie jest w przypadku oceny relacji uczniów z nauczycielami – większość 95% ocenia je jako bardzo dobre lub dobre.

Dobre relacje z rodzicami uczniów to niewątpliwie zasób chroniący, który może zostać wykorzystany w planowaniu oddziaływań profilaktycznych poprzez tworzenie sojuszu rodzic – nauczyciel w przeciwdziałaniu uzależnieniom m.in. poprzez uzupełniającą się edukację dotyczącą zagrożeń, a także kształtowanie konstruktywnych postaw i budowanie sieci wsparcia.

Równie obiecujące są wyniki dotyczące poziomu zaufania do rodzica/opiekuna w wypadku przeżywania poważnego problemu. **Łącznie 86% uczniów chciałoby podzielić się swoimi wątpliwościami w kwestii przeżywanego problemu z rodzicami.**

Podsumowanie

Wnioski z badań wśród mieszkańców

- 14% badanych wskazało, że ma w swoim otoczeniu osoby doświadczające przemocy domowej, a 25% nie jest pewna, ale ma podejrzenia, że tak.
- Zjawisko przemocy domowej, w zamieszkiwanej przez respondentów miejscowości, jest rzadkie oraz bardzo rzadkie w opinii 93% z nich. 7% odpowiedzi wskazuje, że jest ono raczej częste oraz bardzo częste.
- Wśród badanej grupy osób 19% doświadczyło przemocy od członka swojej rodziny oraz 39% z nich poprosiło o pomoc.
- W dalszej kolejności kwestionariusza badani zostali zapytani o rodzaj doświadczanej przemocy. Wśród odpowiedzi najczęściej pojawiała się przemoc psychiczna (83%), przemoc fizyczna (44%), przemoc ekonomiczna (22%), przemoc seksualna (6%).
- Dla 50% przemoc domowa wielokrotnie miała miejsce w przeszłości, jednakże teraz się już nie powtórzy, a dla 33% był to jednorazowy incydent, który się już nie powtórzył. Dla 6% przemoc działa się wielokrotnie i wciąż się dzieje oraz 11% wskazuje, że przemoc działa się wielokrotnie w przeszłości i są obawy, że zdarzy się to znowu.
- Łącznie 92% badanych zgadza się ze stwierdzeniem, że przyczyną przemocy domowej jest alkohol. Łącznie 91% uświadamia sobie, że przemoc może wystąpić w każdej rodzinie. Podobnie 96% zgadza się ze stwierdzeniem, że osobą doznającą przemocy domowej może stać się zarówno kobieta, jak i mężczyzna.
- Odpowiedzi „Zdecydowanie nieprawdziwe” i „Raczej nieprawdziwe” określają, że funkcjonujące wśród badanych przekonania na temat przemocy są budujące:
 - „Przemoc domowa to prywatna sprawa, nikt nie powinien się wtrącać” (96%);
 - „Przemoc jest tylko wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele osoby doznającej przemocy” (94%);
 - „Gdyby osoba doznająca przemocy naprawdę cierpiała, odeszłaby od osoby stosującej przemoc” (88%);
 - „Policja nie powinna interweniować w sprawach rodzinnych” (93%);
 - „Nie ma czegoś takiego, jak gwałt w małżeństwie” (86%).
- Zdaniem mieszkańców gminy Kunów przyczyn agresji wobec członków rodziny należy poszukiwać kolejno w: nieumiejętności radzenia sobie z problemami (84%), stresie (63%), chorobie psychicznej (37%), złej sytuacji materialnej (36%), braku pracy rodziców (25%), braku posłuszeństwa dzieci (28%) oraz różnicy zdań członków rodziny (20%).
- 43% respondentów odpowiedziało, że (bardzo często lub czasami) zdarza się niepodejmowanie interwencji przez policję, mimo zgłoszenia. Łącznie 73% respondentów odpowiadała też, że bardzo często lub czasami zdarza się wycofanie zgłoszenia przez osobę zgłaszającą. Na umarzenie spraw przez prokuraturę wskazało 60% badanych.
- Jeżeli chodzi o przeciwdziałanie przemocy domowej, to mieszkańcy wskazywali, że najskuteczniejszymi działaniami są: zaostrzenie kar dla osób stosujących przemoc (88%), edukacja społeczeństwa (62%), zwiększenie niezależności finansowej kobiet (32%), poprawa sytuacji materialnej rodzin (24%).
- Stwierdzenie „Aby prawidłowo wychować dziecko, należy od czasu do czasu dawać klapsa” spotkało się z dezaprobatą – łącznie 84% mieszkańców nie zgodziło się z takim stwierdzeniem. Łącznie 94% badanych zdecydowanie nie zgadza się ze stwierdzeniem, że stosowanie kar fizycznych hartuje dziecko i pozwalają sobie lepiej radzić w przyszłości. 68% badanych zgadza się, aby kary fizyczne były zakazane prawem. Kolejne twierdzenie: „Dziecko powinno bać się rodziców, wtedy łatwiej o posłuszeństwo i szacunek” spotkało się z negacją 93% respondentów.

Respondenci nie zgadzają się również ze stwierdzeniem, że łagodne kary fizyczne nie są przemocą domową – 82%. Według respondentów bicie dziecka jest oznaką bezradności rodziców – łącznie 78%.

Wnioski z badań wśród uczniów

- Uczniowie w przeważającej części czują się w swojej klasie dobrze, lub raczej dobrze – 91%. Nie należy jednak bagatelizować faktu, że część uczniów przeciwne określa swoje odczucia – 9%.
- Następnie zapytano uczniów czy czują się bezpiecznie w swojej szkole. Co ważne i wartościowe – zdecydowana większość uczniów odpowiedziała twierdząco – 91%. Zauważyć należy, iż odmienne odczucie pojawia się u 9% ankietowanych uczniów.
- 86% uczniów przyznało, że niezupełnie czują się w swojej szkole bezpiecznie, ponieważ są uczniowie, których się boją. Z odpowiedzi udzielonych przez uczniów wynika, że w szkołach jest obecny, lecz nierozpowszechniony zwyczaj „chrztu” młodszych uczniów – przyznaje to 9% badanych.
- Poproszono uczniów o dokonanie subiektywnej oceny swojego zachowania w szkole. Badani wskazywali, że ich zachowanie jest wzorowe – 29%, a także określali je jako bardzo dobre – 37%. Pojawiały się również wskazania uczniów mówiące o dobrym zachowaniu – 32%, poprawnym – 1% oraz nagannym – 1%.
- 80% uczniów ma w szkole bliską osobę, której może się zwierzyć, jeśli będzie miało przykre doświadczenia.
- W opinii uczniów najczęściej – bo codziennie w szkole dochodzi do: obgadywania (24%), wyśmiewania (21%), unikania/ignorowania, a nawet wykluczania z grupy (13%) oraz dochodzi do kopania, bicia (18%).
- Badani uczniowie wskazali również, że w szkole zdecydowanie częściej takie zachowania wykazują chłopcy – 85%, niż dziewczyny – 14%.
- 47% deklaruje, że nigdy nie zdarzyło się, aby zostali kopnięci, przezywani, czy żeby ktoś ich uderzył. Przeciwnego zdania jest 53% ankietowanych.
- Uczniowie deklarują, że doświadczają w szkole przemocy fizycznej (38%) oraz przemocy psychicznej (38%).
- Do aktów przemocy w szkole dochodzi zdecydowanie najczęściej w trakcie przerw (66%), po lekcjach (24%), podczas lekcji (2%), przed lekcjami (1%).
- Uczniów zapytano również o to, jakie są powody tego, że ich rówieśnicy zachowują się agresywnie. 29% uczniów uważa, że rówieśnicy lubią poniżać innych, 31% uczniów uważa, że rówieśnicy są źle wychowani przez rodziców, 37% uczniów uważa, że rówieśnicy chcą mieć respekt, 26% uczniów uważa, że rówieśnicy nie ponoszą żadnych konsekwencji, 20% uczniów uważa, że uczniowie nie wiedzą, że mogą sprawić komuś przykrość oraz 32% uczniów wskazuje na osiągnięcie założonych celów.
- W ankiecie prezentowane są odpowiedzi uczniów na temat reakcji ich rówieśników na sytuację, kiedy staliby się oni świadkami bójki na szkolnym korytarzu. Niepokojące, jest, że część ankietowanych zadeklarowała przyglądanie się bójce, dopingowanie i nagrywanie zdarzenia telefonem – 45%. Zaistniałą sytuację zgłosiłoby nauczycielowi 37% badanych uczniów oraz 5% udawałaby, że nic nie widzą.
- 61% uczniów jest zdania, że problem przemocy w szkole można rozwiązać poprzez sprawiedliwe karanie winnych. Uczniowie wskazywali również na: wyrzucanie agresywnych uczniów ze szkoły – 24%, spotkania z pedagogiem lub psychologiem – 40%, zainstalowanie kamer na szkolnych korytarzach – 24%, zajęcia sportowe – 29% oraz nieodpowiadanie na zaczepki – 15%.

- W szkole zapytano uczniów, komu by zaufali, gdyby sami stali się osobą doznającą przemocy. Najwięcej uczniów, bo 63% wskazało na wychowawców. Na drugim miejscu znaleźli się rodzice, których wybrało 60% uczniów. Trzecim najczęściej wskazywanym źródłem wsparcia są przyjaciele, z wynikiem 40%. 26% wskazało na pedagoga/psychologa szkolnego oraz 20% na dyrektora szkoły. Warto zwrócić uwagę na fakt, że 15% ankietowanych stwierdziło, że nie powiedziałoby o takiej sytuacji nikomu. W „inne” uczniowie nie wpisali nic.
- 14% uczniów ma lub miało doświadczenia związane z przemocą domową, a 4% uczniów raczej nie czuje się w swoim domu całkowicie bezpiecznie.
- W kwestii rodzaju przemocy doświadczanej przez uczniów w swoich domach najczęściej wskazywali oni na doświadczanie przemocy psychicznej – 9%, przemocy fizycznej – 10%, przemocy ekonomicznej – 3%, zaniedbania – 2% oraz przemocy seksualnej – 4%.
- 11% uczniów potwierdza, iż zna osoby, które doświadczają przemocy domowej, a 24% nie jest pewna, ale ma podejrzenia, że tak jest.
- Łącznie 15% uczniów doświadczyło w przestrzeni internetowej zjawiska hatingu, nazywanego potocznie przez uczniów „hejtowaniem”.
- Uczniowie dość często otrzymywali wiadomości z obelgami – 22% oraz często ich prywatna wiadomość była udostępniana innej osobie – 30%.
- Większość uczniów – 88% deklaruje bardzo dobre lub raczej dobre relacje z rodzicami/opiekunami. Podobnie jest w przypadku oceny relacji uczniów z nauczycielami – większość 95% ocenia je jako bardzo dobre lub dobre.
- Łącznie 86% uczniów chciałoby podzielić się swoimi wątpliwościami w kwestii przeżywanego problemu z rodzicami.

V. Cel główny i cele szczegółowe programu.

Cel główny:

Zwiększenie skuteczności systemu przeciwdziałania przemocy domowej oraz zmniejszenie skali tego zjawiska na terenie gminy Kunów.

Cele szczegółowe:

I. Zwiększenie działań profilaktycznych i edukacja społeczna w zakresie zjawiska przemocy na terenie Gminy Kunów.

Zadania:

1. Diagnozowanie zjawiska przemocy domowej na terenie gminy Kunów.
2. Promowanie treści profilaktycznych na temat zjawiska przemocy domowej.
3. Realizacja zajęć profilaktycznych, prelekcji, pogadań dla dzieci, młodzieży i dorosłych.
4. Promowanie wartości rodzinnych i wychowania bez przemocy poprzez różne formy psychoedukacyjne dla rodziców.
5. Rozpowszechnianie ulotek, broszur, plakatów dotyczących zjawiska przemocy.

Wskaźniki:

- liczba wydarzeń profilaktycznych,
- liczba zajęć profilaktycznych, prelekcji, pogadań,
- liczba zajęć psychoedukacyjnych dla rodziców.

II. Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób doznających przemocy domowej:

Zadania:

1. Zapewnienie wsparcia rodzinom dotkniętym przemocą domową poprzez udzielenie specjalistycznego poradnictwa w tym: psychologicznego, terapeutycznego, prawnego, socjalnego.
2. Realizacja procedury „Niebieska Karta”.
3. Działalność Zespołu Interdyscyplinarnego.
4. Działalność powoływanych przez Zespół Interdyscyplinarny grup diagnostyczno – pomocowych oraz grup diagnostyczno – pomocowych o poszerzonym składzie.
5. Zapewnienie ochrony dzieciom w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej.
6. Zapewnienie ofiarom przemocy schronienia interwencyjnego oraz miejsc w Ośrodkach Wsparcia dla Osób Doznających Przemocy Domowej.
7. Monitorowanie sytuacji rodziny doznającej przemocy.

Wskaźniki:

- liczba specjalistycznych porad udzielonych osobom dotkniętym przemocą domową,
- liczba wszczętych i zakończonych procedur „Niebieska Karta”,
- liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego,

- liczba spotkań powołanych grup diagnostyczno – pomocowych oraz grup diagnostyczno – pomocowych o poszerzonym składzie,
- liczba dzieci, którym zapewniono ochronę w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.,
- liczba osób, którym zapewniono schronienie interwencyjne w Ośrodkach Wsparcia dla Osób Doznających Przemocy Domowej,
- liczba rodzin/ osób, dzieci objętych procedurą „Niebieskiej Karty”.

III. Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc domową.

Zadania:

1. Oddziaływania na osoby stosujące przemoc w postaci motywowania ich do zmiany postępowania, zapewnienia im możliwości współpracy z psychologiem mającej na celu korygowanie niewłaściwych postaw i zachowań.
2. Podejmowanie działań wobec osób podejrzanych o stosowanie przemocy domowej w ramach procedury „Niebieska Karta”.
3. Kierowanie do udziału w terapii, w programach korekcyjno – edukacyjnych lub psychologiczno - terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową, zmierzających do zmiany wzorców zachowań.
4. Składanie zawiadomienia o popełnieniu przez osobę stosującą przemoc domową wykroczenia, o którym mowa w art. 66c ustawy z dnia 20 maja 1971r. Kodeks wykroczeń.
5. Zgłoszenie osób stosujących przemoc, a nadużywających alkoholu do GKPiRPA w Kunowie.
6. Stosowanie przez prokuraturę środków zapobiegawczych w szczególności: w przedmiocie dozoru policji z zakazem kontaktowania z osobą dotkniętą przemocą w rodzinie, a także nakazania opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z osobą najbliższą, ewentualnie tymczasowego aresztowania.
7. Monitorowanie rodzin po zakończeniu procedury „niebieskiej Karty”.

Wskaźniki:

- liczba wypełnionych formularzy – D „Niebieskie Karty”,
- liczba osób uczestniczących w programach korekcyjno – edukacyjnych lub psychologiczno terapeutycznych,
- liczba złożonych zawiadomień o popełnieniu przez osobę stosującą przemoc domową wykroczenia, o którym mowa w art. 66c ustawy z dnia 20 maja 1971r. Kodeks wykroczeń,
- liczba osób stosujących przemoc, którzy zostali zgłoszeni do GKPiRPA w Kunowie,
- liczba zastosowanych środków zapobiegawczych,
- liczba rodzin monitorowanych po zakończeniu procedury „Niebieskiej Karty”.

IV. Systematyczna edukacja przedstawicieli różnych instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.

Zadania:

1. Uczestnictwo w szkoleniach, konferencjach wszystkich przedstawicieli służb podejmujących działania na rzecz rodzin uwięzionych w przemoc, w tym szkolenia z zakresu diagnozowania przemocy domowej, realizacji procedury „Niebieskie Karty” i prowadzenia interwencji kryzysowej.
2. Uczestnictwo w obowiązkowych szkoleniach dla członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz grup diagnostyczno – pomocowych.

Wskaźniki:

- liczba szkoleń dotyczących przemocy domowej,
- liczba osób uczestniczących w szkoleniach z zakresu przemocy domowej.

VI. Adresaci Programu.

Program skierowany jest do mieszkańców gminy Kunów, a w szczególności do:

1. Osób doświadczających przemocy domowej.
2. Osób zagrożonych przemocą domową.
3. Osób stosujących przemoc domową.
4. Świadków przemocy domowej.
5. Podmiotów zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy domowej, których obszarem działania jest Gmina Kunów.

VII. Realizatorzy Programu.

Realizatorami Programu są następujące instytucje, podmioty i organizacje działające w gminie Kunów.

1. Zespół Interdyscyplinarny.
2. Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kunowie.
3. Gminna Komisja Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Kunowie.
4. Szkoły Podstawowe, Przedszkola i Klub Malucha w Kunowie.
5. Komisariat Policji w Kunowie.
6. Placówka ochrony zdrowia z terenu miasta i gminy Kunów.
7. Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim.
8. Prokuratura Rejonowa w Ostrowcu Świętokrzyskim.
9. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Ostrowcu Świętokrzyskim.
10. Organizacje pozarządowe działające na terenie gminy Kunów.
11. Inne podmioty uprawnione do współpracy z zespołem.

VIII. Przewidywane efekty realizacji programu.

Głównym celem Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2025 – 2030 jest przeciwdziałanie przemocy domowej oraz zwiększenie dostępności i skuteczności pomocy dla rodzin dotkniętych przemocą na terenie Gminy Kunów. Cel główny poparty jest celami szczegółowymi, które zawierają szereg zadań wyznaczonych do realizacji przez instytucje wskazane do działania w ramach programu.

Poprzez realizację poszczególnych zadań zakłada się, że nastąpi:

1. Systematyczne diagnozowanie zjawiska przemocy domowej.
2. Zwiększenie poczucia bezpieczeństwa członków rodzin doświadczających przemocy.
3. Zwiększenie skuteczności oddziaływania na sprawców przemocy domowej.
4. Wzmocnienie i upowszechnianie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.
5. Wzrost świadomości społecznej w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej oraz zwiększenie wiedzy na temat mechanizmów i skutków przemocy.
6. Zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy domowej.
7. Zmniejszenie liczby osób doznających przemocy domowej oraz stosujących przemoc domową.

8. Podwyższenie kompetencji służb zajmujących się problematyką przemocy domowej.

IX. Miejsce i czas realizacji programu.

Program będzie realizowany na terenie miasta i gminy Kunów w latach 2025 - 2030.
Działania zaplanowane do realizacji będą wprowadzone w formie ciągłej.

X. Finansowanie Programu.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2025 – 2030 finansowany będzie ze środków własnych gminy Kunów w ramach realizacji bieżących zadań. Ponadto, zakłada się możliwość finansowania programu z dotacji uzyskanych z budżetu państwa oraz w miarę możliwości środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł.

XI. Monitorowanie programu.

Ocena jakości realizowanych w ramach Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy na lata 2025-2030 działań będzie odbywała się w oparciu o prowadzoną sprawozdawczość. Monitorowanie programu będzie prowadzone przez Zespół Interdyscyplinarny na podstawie informacji uzyskanych od realizatorów programu. Przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego składa Burmistrzowi Miasta i Gminy Kunów sprawozdanie z realizacji w/w programu w terminie do 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

Monitoring programu umożliwi wgląd w realizację podejmowanych działań, ocenę ich skuteczności oraz podejmowanie działań korygujących. Uzyskane informacje pozwolą na planowanie działań, rozwijanie programu w przyszłości.

Uzasadnienie

Zadaniem własnym gminy jest opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej, które wynika z art. 6 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673, dalej jako: „ustawa”). Jest on jednym z elementów gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy. Wypełniając dyspozycję ww. przepisu opracowany został Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej dla Gminy Kunów na lata 2025 – 2030, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały (dalej jako: „Program”), którego koordynatorem jest Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kunowie. Natomiast realizatorem działań Programu jest Zespół Interdyscyplinarny.

W Programie przewidziano kontynuację zadań realizowanych w latach poprzednich przy uwzględnieniu doświadczeń i danych zgromadzonych przez Zespół Interdyscyplinarny na przestrzeni lat 2021 - 2025. Głównym celem Programu jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy i ograniczenie jej występowania, a także zminimalizowanie skutków jej stosowania poprzez podniesienie świadomości społecznej mieszkańców, ochronę osób doświadczających przemocy domowej, pracę z domniemanymi sprawcami oraz rozwój współpracy z instytucjami działającymi w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej.

Mając na uwadze powyższe, stosownie do art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy, podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.